

LANŠTORFSKÝ ZPRAVODAJ

Vydává Obecní úřad Lanšná

Červen 2019

Velký Meder

**Zájezd do termálního
koupaliště na Slovensku se
koná v sobotu 31. srpna 2019**

**Cena 250,- Kč, odjezd v 7.00 hod.
Jednotná cena vstupného - 8 €**

**Přihlášky na obecním úřadě do 27. 8. 2019, v případě
malého počtu zájemců bude zájezd zrušen**

Z obsahu

Děni v obci.....	2
Závěrečný účet obce za rok 2018.....	6
Kanalizace a ČOV.....	9
Region Podluží	10
Z historie obce	12
Školní okénko	14
Jan	24
Oslava 25. výročí kněžského svěcení.....	26
O hypotézách	27
Měšťanka v Podivíně	28
Italy holiday	30
Girasole.....	31
Společenská kronika.....	31

Slovo starostky

Vážení spoluobčané,

skončil školní rok, začínají prázdniny, nastává čas dovolených, táborů, cestování, prostě užívání si volna. Ne tak pro obec. Nastává čas výstavby kanalizace, což bude obdobím prachu, bláta, nespokojenosti se vším možným i nemožným. Ale jsem přesvědčená, že to společně všichni ustojíme a zvládneme. Podrobněji se ke kanalizaci vyjadřuji uvnitř zpravodaje. Zde bych chtěla pouze zmínit dvě věci. Za prvé je na každé domácnosti, aby se rozhodla, jak bude do budoucna nakládat s odpadními vodami, které produkuje. Výhodou připojení na kanalizaci je, že se nemusí již starat o to, co se s těmito vodami děje, pouze bude za tuto službu platit. V případě, že se nepřipojí, bude muset řešit spoustu záležitostí ohledně jímky a likvidace odpadních vod a určitě se nevyhne možným kontrolám a postihům. Za druhé by si měl každý uvědomit, že vybudováním kanalizační přípojky zvyšuje hodnotu své nemovitosti pro případný budoucí prodej. Dnes už lidé moc nechtějí mít starosti o tuto záležitost a při rozhodování o koupi domu hraje

připojení na kanalizaci významnou roli. Zároveň je i nevhodnější čas řešit chybějící vodovodní přípojky. V pravomoci obce je i případné zpoplatnění připojení se na kanalizaci pro ty, kteří se nechtějí připojit v rámci probíhající výstavby. V některých obcích je poplatek za připojení se na kanalizaci i 20 tisíc korun. Takže to shrnu, je na Vás, jak se rozhodnete a jaké důsledky tohoto rozhodnutí si do budoucna ponečete. Podle mého názoru je nejjednodušší se připojit a o nic dalšího se pak už nestarat – myšleno nestarat se o odpadní vody. Obec Vám bude určitě v mnoha věcech, které se budou kolem kanalizace dít nápomocná, a proto se nebojte obrátit na obecní úřad. Informace máte k dispozici na vývěsce obecního úřadu, na webu obce a na úřední desce.

Chtěla bych Vás upozornit, že dojde v letošním roce ke zrušení fotbalového turnaje ulic, a to z důvodu probíhajícího převodu areálu TJ Sokol Ladná na obec Ladná. Z TJ Sokol Ladná zůstává pouze tenisový oddíl, který si ponechá kurty a kousek areálu, jinak celý areál a všechno vybavení přechází do majetku obce. V současné době si obec se Sokolem pře-

dávají majetek /který je ve velmi špatném stavu/ a předmětem dalšího postupu je sestavení převodní smlouvy, předávacího protokolu a dalších záležitostí. Nevěřte zprávám o tom, že obec areál rozprodá na stavební pozemky a podobné nesmysly. Právě proto, aby se něčemu takovému zabránilo, obec usiluje o převedení do svého vlastnictví. Obec si chce a musí ponechat místo pro sport a určitě se v budoucnu najde někdo, kdo se opět bude chtít věnovat fotbalu nebo jinému sportu a pro toto musí být v obci prostor, který k tomu bude vhodný. Takže v současné chvíli ještě není areál TJ Sokol Ladná v majetku obce, ale už se začala pomalu starat o jeho údržbu – sečení trávy, závlaha hřiště, úklid a další práce na obnově tohoto areálu budou postupně následovat.

Poblahopřát, za nás všechny, bych chtěla panu faráři Slavomíru Bedřichovi, který v těchto dnech oslavil 25 let svého kněžství. Věřím, že dalších 25 let bude dál rozdávat svůj neutuchající optimismus a humor.

Chtěla bych Vám všem popřát příjemné prožití letních prázdnin a dovolených.

Priesterrathová Renáta, starostka obce

DĚNÍ V OBCI

Výlet do Budapešti

V pátek 5. dubna jsme se opět po roce vydali do dalšího hlavního města našeho bývalého souseda, a to do Budapešti. Vy-

razili jsme již po páté hodině ráno a před desátou jsme vysedali na nábřeží Dunaje pod Rybářskou baštou. Vydali jsme se na prohlídku pravého břehu Dunaje, tedy města Budy. Navštívili jsme hrad, shlédli výměnu stráží, chrám svatého Matyáše, Citadelu, krápníkový kostel, v jedné z nejstarších cukráren v Evropě jsme si pochutnali na kávě se zákuskem, pochali jsme se pohledy na Dunaj a jeho krásné mosty a zakončili jsme procházku v největší budapeštské tržnici. V pozdních odpoledních hodinách jsme se ubytovali

nedaleko centra města. Druhý den jsme po vydatné snídani navštívili druhou část města Pest. Tady jsme prošli kolem Parlamentu, navštívili jsme baziliku sv. Štěpána, židovská synagoga byla v sobotu bohužel zavřena, ale i tak se nám líbila. Procházeli jsme novější a modernější částí města a směřovali jsme Andrassyho třídou na náměstí Hrdinů. Tady jsme se setkali s částí výletníků, kteří strávili celý den v Széchenyiho lázních. Výlet se nám všem moc líbil a snad příští rok vyrazíme na dva dny do Slovinska.

Jubilejní výstava obrazů Libora Vymyslického

V sobotu 13. 4. 2019 se uskutečnila Jubilejní výstava obrazů ladenského rodáka Libora Vymyslického. Na úvod zazpíval místní sbor Lanštorfčané. Dále si Libor pozval kamarády a osobnosti, které jej v životě někam „posunuly“, jako např. paní Marta Tesaříková, PhDr. Evženie

Klanicová, Mgr. Božena Uhrová a další. Hudební dárek mu přednesl jeho kamarád Jenda Čápek za kytarového doprovodu Jiřího Glosara. Na klavír mu zahrála jeho dcera Nicol Vymyslická spolu s MgA. Pavlem Semkem (člen skupiny B side band). Celé odpoledne moderoval též Liborův

dlouholetý kamarád Pavel Kašpar (moderátor Českého rozhlasu Brno). Návštěvníci si mohli prohlédnout na 50 děl tohoto malíře a zároveň ochutnat víno zdejšího vinaře Stanislava Holuba.

Divadlo Boleradice – Počestné paní aneb mistr ostrého meče

V pátek 26. 4. 2019 se uskutečnil zájezd do Divadla v Boleradicích na představení Počestné paní aneb Mistr ostrého meče. Jedná se o představení, jehož cílem je humornou formou postavit na pomyslný pranýř sobectví, falešnou morálku, pletichy a pokrytectví „počestných“ paniček, a do kontrastu k nim „oso-

by snížené“, rozvázného mistra popravčího a jeho hubatou ženušku Rozinu. Divadelní hra zachovává historické jádro a opírá se o skutečné postavy dějin Pardubic: mistra popravčího Zelingera, purkmistra Martina Ignáce Kutnohorského a podivínskou hraběnku Terezii Eleonoru Ughartovou.

Nákupní horečka v Polsku

Na žádost některých našich spoluobčanů jsme se vydali na jaře opět na nákupy do Kudowe Zdroje v sousedním Polsku. Trh se opravdu od toho zimního dost podstatně lišil. Oblečení bylo letní, ale především všude bylo plno květin, přísad a zahradnických potřeb. A tak jsme utráceli a utráceli, až jsme měli plný au-

tobus velmi potřebných a užitečných věcí. Jídlo, oblečení, rostliny, sladkosti a mnoho dalšího. Cesta tam nám sice zabrala delší dobu, protože bylo po cestě několik semaforů a velká objížďka, ale i tak byli všichni s nákupem spokojeni, prý musíme příští rok zjara /ale dřív/ znovu.

Jarní výlet

V sobotu 4. května se konal Jarní výlet. Nejprve jsme vyrazili do destilérky Jelínek ve Vizovicích. Prohlédli jsme si areál, pokoštovali produkty, dozvěděli jsme se něco o historii výroby slivovičky a samozřejmě jsme si něco i zakoupili na osobní potřebu. Dál jsme pokračovali na zámek Vizovice. Tady jsme absolvovali nejen prohlídku zámku, ale navštívili jsme zámeckou čokoládovnu a prodejnu s vánočními ozdobami. Tam nám jenom oči přechá-

zeli a i odpůrci ozdob museli uznat, že je to prostě nádhera. Výlet jsme zakončili v nedalekém Zlíně prohlídkou Baťova mrakodrapu. Na vrchol jsme se vyvezli výtahem, což byla jeho pracovní /ovšem nikdy v ní nepracoval/ a pokochali jsme se pohledy na Zlín. Paní průvodkyně, která se nám zpočátku moc nelíbila, se projevila jako perfektní reprezentantka firmy Baťa. A pracovat u Baťů bývalo prý terno.

Závody mladých hasičů, oslava Dne dětí

V sobotu 1. června na Den dětí uspořádali naši hasiči již tradiční závody v požárním útoku pro děti. Závodů se zúčastnilo několik družstev z okolních obcí. Jde vidět, že se naši mladí hasiči rok od roku zlepšují a hlavně jsou vzorem i pro ostatní, kteří se nám do Mladých hasičů přihlašují. V odpoledních hodinách uspořádal SDH ve spolupráci se školou Den dětí právě s prvky hasičského sportu. Velké poděkování patří starostovi SDH Rostislavu Štrélskému, manželům Markétě a Miroslavu Nešporovým, panu Vlastimilu Poláškoví a paní Marii Štrélské. Za poníky, na kterých se děti vozily, patří poděkování panu Petru Vlašicovi z ranče. No a samozřejmě za soutěže učitelkám základní a mateřské školy. Snad se tato spolupráce osvědčí a zůstane oslava Dne dětí tradiční akcí v obci.

Koupání ve Velkém Mederu

Návštěva termálního koupaliště ve Velkém Mederu patří dvakrát ročně k příjemným zpestřením života dospělých i dětí. Tentokrát jsme se vydali v sobotu 8. června a byly nás dva plné autobusy. V devět hodin jsme již byli na místě a do šesti hodin večer jsme si užívali vody, tobogánů, zmrzliny, langošů, kafiček, piveček a dalších lákadel celého areálu. Můžete se těšit a znovu s námi vyrazit na konci prázdnin v sobotu 31. srpna 2019. Snad by měl být již v provozu nový vodní ostrov. Tak uvidíme. Nezapomeňte se včas přihlásit.

Májová zábava

V sobotu 11.5.2019 uspořádal SDH Ladná a lanštorfská chasa již tradiční Májovou zábavu. Tentokrát si pozvali DH Stříbrňanku s kapelníkem Vojtou Horkým. Stříbrňanka je kapela z jižní Moravy, ve které účinkují profesionální i amatérští, mladí, temperamentní hudebníci. Kapela má svůj typický, nezaměnitelný zvuk, hraje široký repertoár – moravskou a českou lidovou hudbu, koncertní, sólové a taneční skladby. Stříbrňanka má svůj repertoár založen téměř výhradně na svých skladbách a skladbách napsaných přímo pro tuto kapelu. Spolupracuje s mnoha autory dechové hudby, ale v posledních letech si většinu skladeb píšou sami členové – a to jak originální polky a valčíky, tak i aranžmá sólových skladeb. Kapela má bohatou historii. Vznikla v malé vesničce pod hradem Buchlovem – Stříbrnicích v roce 1970 a již od této doby účinkuje na pódii festivalů, hodových a tanečních zábav, plesů a koncertů a také v zahraničí. Všem se zábava moc líbila, zazněly zde různé melodie jako tango apod. Více v příspěvku od lanštorfské chasy.

VÝPISY ZE ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA

Zasedání zastupitelstva č. 5/2019 se konalo 15. dubna 2019

Zastupitelstvo obce schválilo:

- Zastupitelstvo zvolilo členy stavebního výboru pana Stanislava Ivičiče a pana Ladislava Černého
- Náplň činnosti stavebního výboru
- Veřejnoprávní smlouvu č. 2/2019 o poskytnutí dotace pro SDH Ladná ve výši 21 000,- Kč na projekt „Tradiční krojová májová zábava“
- Veřejnoprávní smlouvu č. 3/2019 o poskytnutí dotace pro SDH ve výši 42 000,- Kč na projekt „Závody, Den Děti, zbudování hasičského hřiště II. a provoz kroužku mladých hasičů“
- Smlouvu o zřízení věcného břemene s E.ON Distribuce a.s., F.A.Gerstnera 2151/6, České Budějovice, na pozemku parc.č. 948/1 v k.ú. Ladná za jednorázovou úplatou ve výši 1 000,- Kč na stavbu „Ladná, Mlýnská, příp. NN, pí Rusu“
- Záměr prodeje hasičského vozu SDH obálkovou metodou nejvyšší nabídkce
- Přijetí sponzorského daru pro ZŠ a MŠ Ladná od ing. Jany Pollákové, a to tiskárny Canon v hodnotě 1 500,- Kč
- Záměr podání žádosti o dotaci na JMK pro rok 2019 na projekt „Ladná, ul. Mlýnská - chodník a veřejné osvětlení, HDV“
- Dodatek č. 1 ke Smlouvě o dílo na akci „Ladná - kanalizace a ČOV“, kde předmětem dodatku je změna pověřených osob pro vzájemný styk a zabezpečení povinností
- Zprávu o posouzení a hodnocení nabídek na akci „Koordina-tor BOZP“ na akci „Ladná - kanalizace a ČOV“ a vybírá firmu CIPRYS s.r.o., Lidická 1, 690 02 Břeclav za cenu 8 000,- Kč měsíčně
- Smlouvu o poskytnutí služby výkonu koordinátora BOZP na akci „Ladná - kanalizace a ČOV“ s firmou CIPRYS s.r.o.

- Kupní smlouvu na pozemek parc.č. 870/2 o výměře 25 m² v k.ú. Ladná s E.ON Distribuce a.s., F.A.Gerstnera 2151/6, České Budějovice za cenu 15 750,- Kč
- Rozpočtové opatření č. 2/2019 s příjmy ve výši 285 100,- Kč, výdaji ve výši 285 100,- Kč a financováním ve výši 0,- Kč.
- Účetní závěrku ZŠ a MŠ Ladná za rok 2018 s výsledkem hospodaření ve výši - 214 973,22 Kč, ztráta bude částečně uhrazena z rezervního fondu školy ve výši 107 197,79 Kč
- Účetní závěrku obce Ladná za rok 2018
- Vyřazení majetku obce za rok 2018 v celkové výši 259 079,40 Kč
- Veřejnoprávní smlouvu č. 4/2019 o poskytnutí dotace pro Myslivecký spolek Ladná ve výši 50 000,- Kč na projekt „Neinvestiční dotace na zbudování posezení u myslivny a na podporu zvěře v zimních měsících“
- Nepřijalo usnesení ke schválení Pravidel pro výstavbu v lokalitě Palašovské příděly
- Veřejnoprávní smlouvu č. 5/2019 o poskytnutí dotace pro TJ Sokol Ladná ve výši 40 000,- Kč na projekt „Nákup antuky a údržba tenisových kurtů, oprava soklu, maleb a komínů“
- Veřejnoprávní smlouvu o výkonu přenesené působnosti na úseku projednávání přestupků s Městem Břeclav za cenu ve výši 3 000,- Kč za každý projednaný přestupek
- Výši odměn členům výborů, kteří nejsou členy Zastupitelstva obce Ladná ve výši 300,- Kč měsíčně
- Mimořádnou odměnu členům výborů, kteří nejsou členy zastupitelstva ve výši 1520,- Kč paní N. Málkové, ve výši 1 100,- Kč panu K. Novozámskému a panu M. Filípkovi
- Pobírání odměn náhradníkům nastupujícím v průběhu volebního období

Zasedání zastupitelstva č. 6/2019 se konalo 3. května 2019

Zastupitelstvo obce schválilo:

- Doporučující rámec pravidel pro výstavbu v lokalitě Palašovské příděly

- Smlouvu o poskytnutí dotace z rozpočtu JMK, Zvláštního účtu pro vodní hospodářství JMK ve výši 4 836 200,- Kč na akci „Ladná - kanalizace a ČOV“

PŘEHLED HOSPODAŘENÍ OBCE V ROCE 2018

Plnění příjmů a výdajů za kalendářní rok 2018 – údaje jsou v Kč (před konsolidací)

	Schválený rozpočet	Rozpočtová opatření	Upravený rozpočet	Plnění k 31.12.2018	% plnění k upravenému rozpočtu
Třída 1 – Daňové příjmy	17 022 000	4 931 500	21 953 500	21 933 607	99,91 %
Třída 2 - Nedaňové příjmy	2 172 000	613 000	2 785 000	2 750 613	98,77 %
Třída 3 – Kapitálové příjmy	0	0	0	0	100,00 %
Třída 4 – Přijaté dotace	80 000	541 400	621 400	604 533	96,89 %
Příjmy celkem před konsolidací	19 274 000	6 085 900	25 359 900	25 288 753	99,72 %
Třída 5 – Běžné výdaje	10 585 000	3 282 900	13 867 900	12 297 790	88,68 %
Třída 6 – Kapitálové výdaje	14 180 000	2 591 500	16 771 500	13 393 211	79,86 %
Výdaje celkem před konsolidací	24 765 000	5 874 400	30 639 400	25 691 001	83,85 %
Saldo: Příjmy - výdaje	-5 491 000	211 500	-5 279 500	- 402 248	
Třída 8 – financování					
Přijaté úvěry a půjčky	0	0	0	0	0
Splátky úvěrů	0	0	0	0	0
Fond rezerv	0	0	0	0	0
Operace pen.úctů (8901)	0	0	0	0	
Prostředky minulých let	-5 491 000	211 500	-5 279 500	-402 248	
Financování celkem	-5 491 000	211 500	-5 279 500	-402 248	

Rozpočet pro rok 2018 byl schválen zastupitelstvem dne 6. 12. 2017. V průběhu roku bylo provedeno celkem 6 rozpočtových opatření. Celkově byly příjmy zvýšeny o 6.085.900,- Kč, výdaje byly navýšeny o 5.874.400,- Kč.

Příjmy obce byly v průběhu roku změněny následovně:

- Daňové příjmy – oproti schválenému rozpočtu byl navýšen zejména příjem daně z přidané hodnoty (o 2.172 tis. Kč) a příjem z úhrad za dobývání nerostů (o 1.458 tis. Kč)
- Nedaňové příjmy – oproti schválenému rozpočtu byl navýšen zejména příjem z kultury (příjem byl vyšší o 203 tis. Kč), příjmy z pošty Partner (vyšší o 211 tis.Kč).
- Přijaté dotace – v průběhu roku byla na účet obce přijata dotace na volby prezidenta ČR (26 tis. Kč), dotace na volby do zastupitelstev obcí (45 tis. Kč), dotace z úřadu práce na zaměstnání 1 pracovníka na úklid a čištění obce (108 tis. Kč), průtoková dotace pro ZŠ a MŠ Ladná (95 tis. Kč)

Výdaje obce byly v průběhu roku změněny následovně:

- Běžné výdaje – oproti schválenému rozpočtu byly navýšeny výdaje o běžné výdaje na opravu topení v hostinci, o výdaje na kulturní akce v obci aj.
- Kapitálové výdaje - oproti schválenému rozpočtu byly zvýšeny investiční výdaje o 1.163 tis. Kč na kanalizaci a ČOV, o 44 tis. na nákup pozemků aj.

Příjmy:

- Daňové příjmy obce byly v roce 2018 oproti roku 2017 větší

- o 1.612 tis. Kč z důvodu navýšení rozpočtového určení daní.
- Nedaňové příjmy byly vyšší než v roce 2017 o 294 tis. Kč zejména z důvodu převodu pošty Partner pod obec.
- Přijaté dotace – obec získala v roce 2018 téměř stejný objem dotačních prostředků jako v roce 2017.

Výdaje:

- Běžné výdaje byly vyšší oproti roku 2017 téměř o 2.500 tis. Kč (vybavení školy, oprava schodiště školy.)
- Kapitálové výdaje byly oproti roku 2017 nižší – v roce 2018 byla dokončena rekonstrukce ZŠ, probíhalo výběrové řízení na kanalizaci a ČOV.

Financování:

- V roce 2018 byl snížen přebytek hospodaření z minulých let - položka 8115 o 402 tis. Kč.

Stav sociálního fondu k 31.12.2018

52.116,70 Kč

Tvorba a čerpání fondu se řídí schváleným rozpočtem a statutem sociálního fondu schváleným zastupitelstvem obce dne 17. 12. 2009. Slouží potřebám zaměstnanců obce. Obec Ladná měla v roce 2018 pouze sociální fond.

Hospodaření s majetkem obce

Inventarizace majetku a závazků k datu 31. 12. 2018 byla provedena ve dnech 2. 1. - 21. 1. 2019.

Druh majetku	Popis	Kč	Oprávk v Kč	
018, 078	Drobný dlouhodobý nehmotný majetek	228.206,30	228.206.30	Program Gordic, Clavius pro MK, Office, SW v jazykové učebně
019,079	Ostatní dlouhodobý nehm. majetek	552.680,00	98.576,00	Územní plán obce, Office Home pro školu

021, 081	Budovy, stavby	119.054.156,78	19.311.233,00	Bytové domy, budovy pro služby obyvat., jiné nebytové domy, komun. a VO, jiné inž. sítě, ost. stavby, kanalizace
022,082	Samostatné movité věci, soubory movitých věcí	5.820.089,98	2.282.359,42	Vlajka, rozhlas, kuch.linka, vlek, Avia cisterna, maringotka, elektrocentrála, radar, pyramida, traktor, žací stroj, podium, osobní automobil, zametací stroj, kontejnery
028,088	Drobný dlouhodobý hmotný majetek (1-40 tis. Kč)	6.800.099,57	6.800.099,57	Nábytek, zařízení, PC kompostéry, aj. (OÚ, knihovna, pošta hasička, tělocvična, sb. dvůr, podporované bydlení, hřbitov, zdrav.středisko, komun. služby aj.)
031	Pozemky	15.326.329,02		Pozemky ve vlastnictví obce - stavební pozemky, zastavěné pozemky, orná půda, zahrady, ostatní pozemky
042	Nedokončený dlouhodobý hmotný majetek(rozestavěné akce)	6.539.898,20		Kanalizace + ČOV 4.821.017,- Kč -Úlehle 62 400,- Kč -Chodník a VO k Albě 57.830,- Kč -KD – změna užívání stavby 163,031,70 Kč -Retence a akumulace vody v Podluží 54.450,- Kč -Stavba mateřské školy 1.179.169,50 Kč

Vybrané účty dle inventarizace provedené k 31. 12. 2018:

Účet	Název účtu	Stav k 31. 12. 2018	Poznámka
231.10	Základní běžný účet obce – KB	15.842.966,30	
231.11	Základní běžný účet obce – ČNB	817.684,83	
263.10	Ceniny - známky	0,00	
311.xx	Odběratelé	27.996,17	
314.xx	Krátkodobé poskytnuté zálohy	240.541,80	Zálohy na energie
315.xx	Pohledávky z hlavní činnosti	67. 935,00	Pohledávky za odpad, psy
321.xx	Dodavatelé	212.573,68	Neuhrazené faktury dodavatelům
374.xx	Krátkodobé přijaté zálohy na transfery	5.199.710,26	Nevyúčtované poskytnuté zálohy na dotace
403.xx	Transfery na investice	8.180.060,39	Dotace celkem

- **Obec vyřadila majetek** v celkové hodnotě 259.079,40 Kč (kamerový systém, vánoční osvětlení, plynová lampa, samozavírač dveří)
- **Obec zařadila do svého majetku** v roce 2018: parkoviště (647 tis. Kč) autobusovou zastávku (1.313 tis. Kč), rekonstrukci ZŠ (25.271 tis. Kč), vybavení ZŠ (224 tis. Kč), osvětlení ZŠ (47 tis. Kč)

Podrozvahová evidence:

- Na účtu 902 je veden jiný drobný dlouhodobý majetek vedený v obci 267.026,06 Kč.
- Na účtu 905 jsou vedeny vyřazené pohledávky ve výši 1 200,- Kč
- Na účtu 909 je veden majetek předaný k hospodaření ZŠ a MŠ ve výši 1.235.829,05 Kč.

Výsledek hospodaření obce Ladná k 31.12.2018 je zisk 10.746.388,79 Kč
Vyúčtování finančních prostředků ke státnímu rozpočtu, státním fondům a rozpočtům krajů a dotace poskytnuté

Poskyt.	účel	ÚZ	Pol.	Poskytnuto	Čerpáno	%
ÚP ČR	Aktivní politika zaměstnanosti	13101	4116	45.000,00 Kč	45.000,00 Kč	100
ÚP ČR	Aktivní politika zaměstnanosti	13013	4116	63.463,00 Kč	63.463,00 Kč	100
JMK	Volby prezidenta republiky	98008	4111	26.237,00 Kč	18.788,00 Kč	71
JMK	Volby do zastupitelstev obcí	98187	4111	45.000,00 Kč	31.998,74 Kč	71
JMK	Průtoková dotace ZŠ	33063	4116	94.851,20 Kč	94.851,20 Kč	100

Hospodaření příspěvkové organizace – Základní škola a Mateřská škola Ladná

	Rezervní fond ze zlepšeného VH	Rezervní fond z ostatních titulů	Fond odměn	Investiční fond	Výsledek hospodaření
ZŠ a MŠ Ladná	107.197,79 Kč	0 Kč	13.000,00 Kč	229. 428,96 Kč	-214.973,22 Kč

Príspevkové organizaci ZŠ a MŠ Ladná byl v roce 2018 poskytnut příspěvek na provoz ve výši 1.250.000,00 Kč. Roční účetní závěrka zřizované příspěvkové organizace včetně všech zákonem předepsaných výkazů je založena na obecním úřadě u účetní obce (příloha č. 4).

Přehled poskytnutých dotací a příspěvků z rozpočtu obce

Poskytnuté dotace:

Subjekt	Účel (neinvestiční dotace)	Poskytnuto Kč	Čerpáno %
TJ SOKOL Ladná	Běžná údržba a správa sportoviště	150 000	92
SDH	Závody a provoz kroužku mladých hasičů	10 000	100
SDH	Pořízení sportovní výbavy pro sportovní oddíl dorostu SDH Ladná	69 200	100
Myslivecký spolek Ladná	Stěhování myslivny – přípojka elektro, vody, odpadu	120 000	100
SOKOL Ladná	Oprava závlah na hřišti TJ SOKOL	90 000	68
Římskokatolická farnost Podivín	Oprava varhan a výměna akumulčních kamen v kostele sv. Michaela Archanděla	70 000	100

Poskytnuté příspěvky:

Subjekt	Poskytnuto	
DSO Podluží	64 400,00 Kč	Neinvestiční - členský příspěvek + příspěvky na činnost
DSO LVA	24 760,00 Kč	Neinvestiční - členský příspěvek
Sdružení obcí a měst	1 225,00 Kč	Neinvestiční - členský příspěvek
Svaz měst a obcí jižní Moravy	4 428,40 Kč	Neinvestiční - členský příspěvek
Sdružení místních samospráv	4 464,00 Kč	Neinvestiční - členský příspěvek

Cizí prostředky – přehled čerpání a splátek úvěrů a půjček

Účel půjčky	Výše půjčky	Splátka v r. 2018	Zůstatek	Splatnost půjčky
	0 Kč			

Hospodářská činnost obce

Obec Ladná nevedla žádnou hospodářskou činnost. Veškeré příjmy jsou z hlavních činností obce.

Zpráva o výsledku přezkoumání hospodaření obce za rok 2018

Přezkoumání bylo provedeno na základě žádosti obce a v souladu se zákonem č. 420/2004 Sb., o přezkoumání hospodaření

ÚSC a DSO pracovníky odboru kontroly Krajského úřadu Jihomoravského kraje dne 8. 4. - 9. 4. 2019.

Závěr:

- I.- Při přezkoumání hospodaření obce Ladná za rok 2018 byly zjištěny chyby a nedostatky uvedené v § 10 odst. 3 písm. c) zákona o přezkoumávání hospodaření, a to
 - Zastupitelstvo obce nerozhodlo o peněžitých plněních poskytovaných fyzickým osobám, které nejsou členy zastupitelstva obce, za výkon funkce členů výborů.
- II. Upozornění na případná rizika, která lze dovodit ze zjištěných chyb a nedostatků, která mohou mít negativní dopad na hospodaření územního celku v budoucnu:
 - Při přezkoumání hospodaření za rok 2018 nebyla zjištěna

žádná závažná rizika, která by mohla mít negativní dopad na hospodaření územního celku v budoucnu.

- III. Poměrové ukazatele zjištěné při přezkoumání hospodaření:
 - a) Podíl pohledávek na rozpočtu územního celku 3,87 %
 - b) Podíl závazků na rozpočtu územního celku 2,15 %
 - c) Podíl zastaveného majetku na celkovém majetku územního celku 7,34 %

Plné znění zprávy o provedeném přezkoumání hospodaření obce za rok 2018 je k nahlédnutí v kanceláři účetní obce nebo na elektronické úřední desce.

KANALIZACE A ČOV

Projekt výstavby čističky odpadních vod a kanalizace v obci dál pokračuje. V současné chvíli probíhá výstavba čističky, položení inženýrských sítí k čistírně a začínají se v ulici Na Trkmance hloubit studny. Postupně začne probíhat monitoring stávajících stok dešťové kanalizace.

Na ulicích Masarykova, Na Trkmance a části ulice Anenské dojde k položení nové splaškové kanalizace a vybudování odboček k nemovitostem po revizní šachtu. Od revizní šachty si musí ten, kdo se bude připojovat ke kanalizaci, přivést kanalizační přípojku od svého domu sám.

Ostatní ulice budou také samozřejmě připojeny, ale stávající dešťové kanalizační přípojky se musí zoficiálnit a musí mít platný územní souhlas od stavebního úřadu. Pro ten je potřeba mít zpracovanou projektovou dokumentaci. Projektovou dokumentaci si může každý nechat zpracovat, kde chce. Obec ale její zpracování nabízí, za tímto účelem byla uspořádána schůzka s projektanty.

Vzhledem k tomu, že zájem obce je, aby se připojilo ke kanalizaci co nejvíce nemovitostí, rozhodlo zastupitelstvo obce na svém zasedání, že uhradí těm nemovitostem, které se připojí ke kanalizaci do spuštění zkušebního provozu /květen 2020/, projektovou dokumentaci na kanalizační přípojku /do maximální výše vysoutěžené ceny - dle odhadu asi 4500,- Kč/. Z tohoto důvodu probíhá v této době výběrové řízení na projektanty. Kdo bude chtít využít projektových služeb zajištěných přes obec, může se obrátit na telefonní čísla a e - maily uvedené v příloženém plakátku.

Takže krátké shrnutí - podle harmonogramu, který bude vyvěšen, Vás navštíví projektant - pokud budete mít zájem, navrhne Vám nejvhodnější řešení, vyřídí projektovou dokumentaci se stavebním úřadem, obec zaplatí tuto projektovou dokumentaci, Vy si zaplatíte poplatek 500,- Kč za územní souhlas a poté se budete moci připojit. Připojení od domu do revizní šachty si hraje majitel domu.

Lokalitu Ovčáčky budeme řešit také, stejně jako Palašovské příděly.

Jakmile dojde k hloubení stoky na ulici Masarykova od obecního úřadu směrem k zastávce ČD, bude upraven provoz linky hro-

madné dopravy. Objížďet by autobus měl po ulici Na Trkmance a Mlýnské. Sledujte proto pozorně pokyny na vývěsce u Jednoty, na webových stránkách obce a na úřední desce obce.

Priesterrathová Renáta

Kanalizace a ČOV

Projektová dokumentace na kanalizační přípojky

Kontakty: Ing. Jiří Pustina, Ing. Tomáš Žiaček

Telefon: 541 426 036 nebo 737 206 970

E - mail: jiri.pustina@aquaprocon.cz

Zájemci o projektovou dokumentaci se mohou

hlásit přímo výše uvedeným osobám

telefonicky nebo mailem nebo na Obecním

úřadě Ladná

OZNÁMENÍ OBECNÍHO ÚŘADU

Ceník pronájmu haly

	Den	1 h/kurt badminton	1h
Tělocvična	1 100,-	110,-	275,-
Foyer	550,-		
Kuchyň	550,-		
Celý objekt	2 200,-		

Nabídka k prodeji

Dveře dvoukřídlé 63 + 63 cm	radiátory: 10 x 50 x 220	1 ks
Dveře levé	10 x 50 x 180	1 ks
Dveře pravé	10 x 50 x 110	2 ks
Umyvadlo 56 x 66 cm	10 x 50 x 100	2 ks
Průtokový ohříváč vody 20 l	10 x 50 x 90	2 ks
	10 x 50 s 50	1 ks

Bližší informace na sběrném dvoře nebo obecním úřadě

Sběrný dvůr v letním období

Upozorňujeme všechny občany, že v období letního času je sběrný dvůr otevřen ve středu v době od 16.00 hod. do 18.00 hod. a v sobotu v době 9.00 – 11.00 hod. Na sběrném dvoře je třeba dbát pokynů zaměstnanců obecního úřadu. Děkujeme

Ceník stavební suti na sběrném dvoře

Vzhledem k tomu, že občané mají velký zájem o likvidaci stavební suti na sběrném dvoře a obec není povinná tuto odebrat, zvolila kompromisní řešení a stavební suť je možno na sběrném dvoře uložit za poplatek, který stanovilo zastupitelstvo obce takto:

Vozík za auto	100,- Kč
Kára	30,- Kč
Kolečka	10,- Kč

Propagační materiály obce

Na obecním úřadě si můžete pro svoji potřebu zakoupit tyto propagační materiály:

Pexeso	15,-	pohlednice	6,-
Samolepka se znakem obce	15,-	mapa Břeclavsko	50,-
Oficiální mapa LVA	32,-	info brožurka Ladná	25,-
Pamětní mince	180,-	Cyklostezky	40,-
Sklenice	71,-	mapa Podluží	15,-
CD Lanštorfčani	150,-	Almanach školy	100,-
Výletní noviny	zdarma	propisovací tužka	25,-
Kniha Obec Ladná v proměnách času	250,-	tužka s obalem	30,-

E-BOX na obecním úřadě

Do E-boxu na obecním úřadě můžete odkládat nefunkční drobné elektrozařízení, mobily, MP3, přehrávače, žehličky apod. a použité baterie.

Hody, hodky

I v letošním roce bude pořadatelem hodů obec. Upozorňujeme všechny milovníky této tradiční akce, že se uskuteční v sobotu 21. září a v neděli 22. září. Hodky proběhnou o týden později v sobotu 28. září. Důležité upozornění!! Nedělní program bude pouze do 21.00 hod.

Ceník inzerce v Lanštorfském zpravodaji

Strana A4 - 400,-

Strana A5 - 200,-

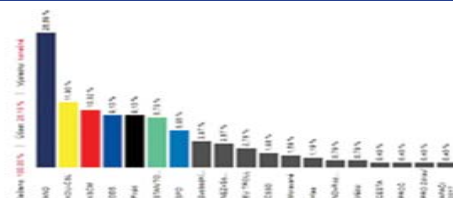
Strana A6 - 100,-

Pro potěšení

V místním rozhlasě můžete nechat zahrát přání s písničkou. Je potřeba si nachystat text přání /k narozeninám, sňatku, ukončení školy atd./, píseň na CD a zaplatit poplatek 20,- Kč. Pro informace o hlášení se obraťte na referentku obce paní Janu Balgovou na mail balgova@obecladna.cz, telefonu 519 324 502 nebo osobně na obecním úřadě.

VOLBY DO EVROPSKÉHO PARLAMENTU 2019

Ve dnech 24. - 25. května 2019 se konaly v celé Evropské unii volby do Evropského parlamentu. V naší obci mohlo k volbám přijít 1 006 voličů. Přišlo 253 voličů, z toho bylo 252 hlasů platných, tedy volební účast 25,15 %. V naší obci kandidovalo 19 stran, uskupení, iniciativ a dalších subjektů. Volby vyhrála v naší obci jasně ANO 2011 Andreje Babiše s 67 hlasy, druhá byla KDU - ČSL s 30 hlasy a třetí KSČM s 26 hlasy. Podrobnější přehled výsledku voleb přináší barevný graf.

REGION PODLUŽÍ

Přehlídka dětských folklorních souborů v Dolních Bojanovicích

V sobotu 30. 3. 2019 se v kulturním domě v Dolních Bojanovicích konal XV. ročník soutěžní přehlídky dětských folklorních souborů z Podluží. Děti z devíti souborů se sešly už dopoledne na poslední zkoušku před soutěží. Samotnou přehlídku zahájil místostarosta obce Dolní Bojanovice, Tomáš Makudera. Celým pořá-

dem pak provázel Michal Purmenský a prezentaci souborů hodnotila 5-členná odborná porota, která nakonec zhodnotila představení souborů takto: 1. místo Jatelinka z M.N.Vsi, 2.místo Kordulka velká ze St.Poddvorova, 3.místo Slunéčko z D. Bojanovic. Cenu starosty obce D. Bojanovice získal nejmladší soubor MŠ Lužice a cenu předsedy Regionu Podluží převzal soubor Žižkovjének velký. Vítěz přehlídky bude mít možnost vystoupit v rámci TNS ve Tvrdonicích.

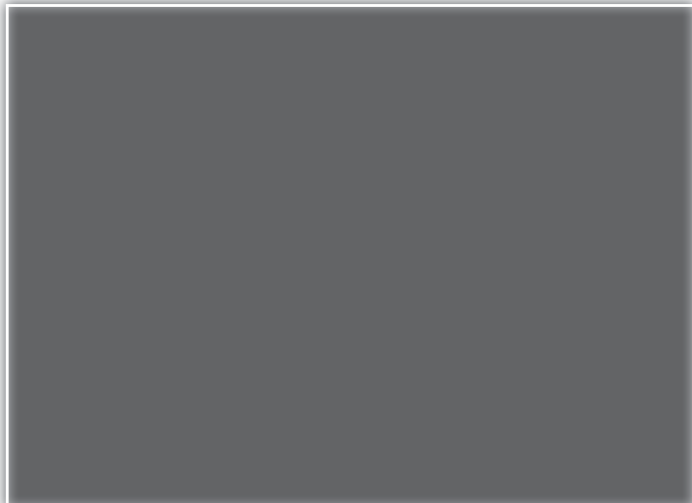

Cyklovýlet „Otvírání jara na Podluží a Hodonínsku“

V pátek 26. 4. 2019 se v Lanžhotě na Šlajsi sešlo 130 zástupců všech členských obcí Regionu Podluží a Mikroregionu Hodonínsko na zahájení tradiční akce „Otvírání jara na Podluží a Hodonínsku“. Cyklisté vyrazili po Křenové aleji do pralesa Ranš-

purk. Během této části výletu doprovázel peloton Ing. Juraj Stehlík, který poskytl odborný výklad týkající se obory Soutok, pralesa Ranšpurk a také pálení dřevěného uhlí. Dále se pokračovalo na chatu Polínku, kde proběhla přednáška p. Antonína Šes-

táka o chovu včel, jejíž součástí byla také ochutnávka medu a medoviny. Dále účastníci vyrazili na soutok řek Moravy a Dyje a poté už přes Doubravku na dobrý oběd do hostince U Bartošů v Lanžhotě. Trasa měřila necelých 35 kilometrů.

Výjezdní zasedání starostů Regionu Podluží

V rámci projektu Podluží plánuje společně se zástupci obcí Regionu Podluží a MAS Jižní Slovácko, z. s. zúčastnit výjezdního zasedání Regionu Podluží, které se uskutečnilo 6. a 7. května v Beskydech. Cílem projektu je posílit a zkvalitnit proces strategického řízení rozvoje obcí v obcích na Podluží. Během výjezdního

zasedání probíhala výměna zkušeností a sdílení dobré praxe. V doprovodném programu jsme navštívili hornickou expozici v Landeku. Poté jsme zavítali do minipivovaru Ogar, kde jsme mohli vidět v jakých prostorách a jak se pivo vyrábí. Také jsme měli možnost některé piva ochutnat. Sladkou tečkou na závěr byla exkurze

v závodě na výrobu medových dortů Marlenka. Zde jsme si prošli výrobní prostory a mohli vidět, jak se výrobky Marlenka zpracovávají. Výjezdní zasedání proběhlo úspěšně a bylo pro členské obce Regionu Podluží přínosné a inspirativní pro další spolupráci.

Setkání mužských sborů na Podluží ve Tvrdonicích

V sobotu 11. května 2019 se uskutečnil 19. ročník Setkání mužských sborů na Podluží, tentokrát v krásném areálu Národopisných slavností ve Tvrdonicích. Pozvání pořádajících mužáků z Kostic-Tvrdonic přijalo dalších 14 mužských a dva ženské sbory. Počasí přálo a víc si přát nešlo...

Učinkující doprovázely CM Břeclavan a CM Zádruha.

V roce 2020 se mužáci setkají v Lužicích..

Verbíř Podluží ve Starém Poddvorově

XIII.ročník soutěžní přehlídky Verbíř Podluží se letos konal ve Starém Poddvorově, v neděli 12. května 2019. Do soutěže se přihlásilo 12 jednotlivců a 3 skupiny verbířů. Již od dvou hodin probíhaly zkoušky verbířů společně s CM Matěje Kůrečky. V 16. hodin pak přehlídku zahájil starosta obce Starý Poddvorov, Ing. Ivo Padalík a slovem pak celou soutěž vedl pan Jaroslav Švach. Čtyřčlenná porota složená z nejlepších verbířů našeho kraje pak rozhodla o umístění ve všech čtyřech kategoriích:

Kategorie do 9 let

1. místo Sebastián Herzán
2. místo Matyáš Hassa
3. místo Karel Bohůn, Marek Pivko

Kategorie 10-12 let

1. místo Matěj Ivančic
2. místo Štěpán Bařina
3. místo Adam Zhřívál, Vít Přibíl

Kategorie 13-15 let

1. místo Lubomír Prokop
2. místo Lukáš Švec

Kategorie „společný verbuňk“

1. místo Kordulka Starý Poddvorov
2. místo Břeclavánek
3. místo Mutěnice

Cenu starosty obce Starý Poddvorov získal Sebastián Herzán a cenu předsedy Regionu Podluží si letos odnesl Štěpán Bařina.

Z HISTORIE OBCE

Z farní kroniky

Duchovní a náboženský život na vesnici měl v minulosti své pevné postavení. Byl součástí každodenního života téměř všech obyvatel obce. Stal se součástí určitých zvyklostí lidí pro tu či onu událost v jejich soukromí nebo pro tu či onu roční dobu.

Podívejme se na některé historické události v obci tak, jak jsou zaznamenány v kronice naší farnosti.

Svěcení kříže u kaple sv. Michala

Místo staré dřevěné zvonice postavili obyvatelé Lanškrouna z dobrovolně shromážděných peněz v roce 1849 novou zvonici. V roce 1852 ji vysvětil pan farář z Podivína Franz Binko za asistence břeclavského kooperátora Ignaze Gretzmanna a podivínského kooperátora Aloise Jelinka.

Pan Johann Schöpflin, revírník v Lanškrouně, kde byl dříve jeho otec řadu let také vrchním myslivcem, nechal u Franze Robička zhotovit obrázek, který se nyní nachází v Lanškrouně na oltáři. Na obrázku je Matka Boží se sv. Rochusem, Sebastián a Rosalia ve zlatém rámu. Tento Johann Schöpflin a jeho žena Anna koupili v Mikulově železný kříž

zdobený zlacenou postavou Krista a darovali jej tamní kapli, aby visel na vnější zdi, kde jej uvidí každý kolemjdoucí.

Obyvatelé Lanškrouna přinesli v procesi v neděli odpoledne v den Nejsvětější trojice darovaný kříž k vysvěcení do farního kostela v Podivíně. Zde bylo provedeno vysvěcení panem děkanem za asistence kooperátora, načež kooperátor podal vysvěcený kříž farníkům, aby jej políbili a uctili, a aby jej s dovolením pana děkana doprovodili ve slavnostním procesi s hudbou do Ladané, přičemž byl při hudbě kříž odebrán z rukou nositele a byl zavěšen na označeném místě. Celá slavnost byla nakonec uzavřena vhodnými modlitbami. Obyvatelům z Lanškrouna zůstal tento den v dobré paměti, protože se dříve dosud nestalo, aby podivínský kooperátor s doprovodem hudebníků z Podivína vedl slavnostní procesi do Lanškrouna.

Ve věži kaple se nacházejí dva zvony. Jeden pochází ze staré dřevěné zvonice, druhý zvon pořídil sedlák Johann Holub z peněz, které daroval kníže Alois von Liechtenstein obci Lanškroun. Peníze daroval jako náhradu za škodu vzniklou u příležitosti stavby obranného zámku v Lednici v důsledku zaplavení

luk v Lanškrouně. Část tohoto odškodného byla rozdělena mezi usedlíky a 80 fl. Ö bylo použito na nákup zvonu. Tento zvon se dříve nacházel na věži radnice v Podivíně a každý den se tímto zvonem zvonilo klekání.

Pod obrazem na oltáři je hezký výklenek, socha bolestné Matky Boží zhotovená, uměleckým hrncířem z Lednice, jménem Wrtatko (vulgo Číňan). Hlavice sloupů a sloupy tohoto oltáře, stejně jako vnější zdi a ozdoby – římsy, pocházejí od stejného umělce. Obojí bylo zapláceno zčásti obilím sebraným mezi usedlíky, zčásti sedlákem samotným.

Na oltáři stojí 4 cínové svícny a před oltářem visí stejná lampa, pořízená v Brně výše uvedeným sedlákem. Od něj pochází také cínový křížek, který se nachází na oltáři. Jako příspěvek visí na bočních stěnách níže uvedené malé obrázky sv. archanděla Michaela ve zlatém rámu od sedláka Holuba. Dále také obrázek sv. Ignáce z Loyoly, který pořídil mlynářský chasník Ignaz Menssik z Poštorné a obrázek sv. Floriana a Matky Boží od Holuba. Dva obrázky sv. Cyrila a Metoděje a sv. Jana Nepomuckého ve zlatém rámu jsou vlast-

nictvím Bratrstva sv. růžence z Lanštorfa.

Protože autor tohoto textu v letním období začal pořádat před touto kaplí nedělní bohoslužby za účelem větší účasti obyvatel, nechal z vlastních prostředků v kapli zhotovit železné zařízení pro oltářní zvon a daroval do tohoto zařízení zvoneček, kterým bylo dáváno znamení na začátku bohoslužby. V kapli visí dvě chrámové korouhve, které zakoupil sedlák Holub v Schoßbergu (Šaštín) v Uhrách. V roce 1865 zakoupil místo nich dvě jiné – rovněž v Schoßbergu – přičemž na tento účel věnovalo Bratrstvo sv. růžence a revírník pan Johann Schöpflin se svou chotí částku (částka není uvedena) fl. Ö. Konečně na stupních oltáře se nachází koberec zakoupený sedlákem Holubem.

Svěcení kříže u dráhy a sochy sv. Jana Nepomuckého

V neděli 9. června roku 1861 byl velmi slavnostním způsobem vysvěcen kříž nacházející se naproti Lanštorfu u železnice, zřízený z pozůstalosti Anny Černé. Byla také vysvěcena socha sv. Jana Nepomuckého z litého železa, která byla pořízena Michaellem a Katharinou Holubovými. Vysvěcení provedl ve vesnici farář z Podivína, děkan Vinzenc Ziak, za asistence kooperátora Aloise Jelinka z Podivína a kooperátora z Bílovic Johanna Mikulety.

Již den předtím byla pod vedením kooperátora z Podivína kolem sochy a přes ni vytvořena kaple z květin a chvojí a ozdobena lampičkami, girlandami (ozdobné věncoví) a kříži. Po svatém odpoledním vysvěcení v podivínském kostele vedl podivínský předříkávač motlíteb Johann Pospissil procesí do Lanštorfa, kde se shromáždilo velké množství lidí i z okolních obcí. Deset chlapců z Lanštorfa na ozdobených koních jelo před veleknězem, který přijel se svým kooperátorem. Z Brna přijel na vysvěcení do Lanštorfa i stavitel sochy sv. Jana, pan Karel Stantzl.

Průvod začal vystřelením salv a šel s hudebním doprovodem z Podivína přes kapli v Lanštorfě až k novému kříži. Zde pontifikant (velekněz) provedl vysvěcení a byl pronesen slavnostní projev o posledních slovech Kristových.

Po vysvěcení kříže se procesí hnulo zpět do Lanštorfa, kde se konalo vysvěcení Nepomukovy sochy. Poté následovalo „Te Deum laudamus“, procesí se vrátilo do kaple a obvyklé díkuvzdání uzavřelo slavnostním způsobem slavnost, která byla pro Lanštorf tak výjimečná a která zde ještě nikdy nebyla.

Nevlastní otec Anny Černé, Johann Ludsky se svou ženou pohostil duchovenstvo a vážené hosty. Třicet dívek a jejich chlapců, kteří nesli věnce před duchovenstvem v procesí, pohostil Michael Holub.

Kooperátor z Podivína pomáhal bezdět-

nému Michaelu Holubovi s pořizováním sochy sv. Jana, za kterou Holub zaplatil 230 fl. Ö (rakouských zlatých). Tentýž kooperátor jel také s Johannem

Ludskym do Mikulova, aby nechal vyobrazit postavu Krista a obraz bolestné Matky Boží u malíře Arnolda.

Anna Černá, dcera sedláka Černého z Lanštorfa, zemřela svobodná a ve své závěti nařídila, aby kromě obnovy, respektive pořízení kříže u dráhy, bylo na náklady její pozůstalosti pořízeno hezké antependium (ozdobné pole, zakrývající přední stranu oltářního stolu) do obecní kaple v Lanštorfě.

A to přesně její matka a její nevlastní otec Johann Ludsky splnili.

Hřbitov

Hřbitov v Lanštorfě se nachází mimo obec, na jih k Břeclavi. Pro jedinou obec je dostatečně velký, je obehnan zdí postavenou z vypalovaných cihel a zavírá se bránou, která má dvě křídla. Tvoří čtyřúhelník a napravo od vchodu má v rohu postavenou márnici, na které se nachází nápis „1767

Andreas Pardahssiz Pier“. Nedá se zjistit, zda tento letopočet znamená zřízení hřbitova nebo pouze postavení márnice. Uprostřed hřbitova stojí vysoký dřevěný kříž s letopočtem 1834 a iniciálami Michal Šefčík (1834). Zhotoven byl tedy tento kříž na náklady Michaela Šefčíka z Lanštorfa.

Po choleře v roce 1831 byl tento hřbitov tehdejším mistrem Antonem Sykorou (nad

jménem Sykora nadepsáno v r. 1840) o 45 čtverečních klastřů (1 klastř = 3,2 m²) rozšířen a také obehnan zdí. V tomto rozšířeném prostoru hřbitova odpočívají ti, kteří tehdy zemřeli na cholera.

V roce 1864 nechal výše zmíněný Anton Sykora, jako starosta, z obecní pokladny zhotovit devátou hřbitovní bránu. Místo výše zmíněného a již ztrouchnivělého kříže, nechal baráčník Anton Rebenda postavit nový a rovněž dřevěný kříž. Kříž 12. června 1869 za účasti velkého množství lidí slavnostně posvětil pan farář a čestný děkan Anton Suchánek z Podivína. Asistovali mu kooperátoři z Lednice a Břeclavi, kooperátorské místo v Podivíně bylo tehdy neobsazené. V roce 1870 nechal tentýž dobrodinec zhotovit pěknou a pestrými barvami zbarvenou lucernu, která od té doby zdobí kříž a celý hřbitov, zejména o Dušičkách.

Každý noční hlídač v Lanštorfě byl zároveň hrobníkem. Jmenován byl starostou a dostával různé požitky. Nočnímu hlídači, jako hrobníkovi, se platilo při každém pohřbu za jeho námahu zvlášť.

Při dělení společných pastvin mezi správou majetku města Břeclav a obce Lanštorf došlo také ke sporu, komu patří pozemek hřbitova. Byl zřízen jako společné vlastnictví a bylo mu ponecháno status quo.

V roce 1906 byl hřbitov rozšířen, novým křížem opatřen a dne 20. května ho podivínský pan farář Karel Beer slavnostně posvětil.

J. Ševčík

HORYBORY

ŠTAFETOVÝ BĚH
z Beskyd na Pálavu

14. 9. – 15. 9. 2019 registrace spuštěny

10 běžců v týmu • 30 úseků trati • 350 kilometrů na cestě

horybory.cz

ŠKOLNÍ OKÉNKO

Jaro v mateřské škole

Jak už jistě všichni víte, nastoupila jsem do zdejší mateřské školy v únoru 2019. Miluji děti a miluji divadlo. Poprvé jsem Vaši (naši) školku navštívila se svým výjezdním divadylkem jako herečka v dětském představení. Po několika letech hraní jsem zatoužila být dětem blíž a začala jsem pracovat jako učitelka mateřské školy. Jsem nesmírně vděčná za příležitost, kterou mi naše paní ředitelka dala a mohu Vás ujistit, že pro Vaše (naše) ratolesti udělám maximum, co dovedu, aby se v tomto světě necítily ztraceny, ale naopak dokázaly proplouvat životem s radostí, moudrostí a dobrým srdcem.

Koncem března, 26. 3., nás navštívil „umělec“ se svým hudebně výchovným programem „Ententyky“. Dětem se snažil zábavnou formou přiblížit škálu různých hudebních nástrojů. Děti si s ním i zanovaly pár známých písniček. Hned druhý den, 27. 3., předškoláci ukončili kurz bruslení na břevclavském zimním stadionu, kam od ledna dojížděli. Učili se pohybovat po ledové ploše na bruslích.

Začátkem měsíce dubna v naší školce proběhl projekt „Zdraví, zdravá výživa“. Děti si spolu s paní, která projekt vedla, zopakovaly druhy domácích i lesních zvířátek, zásady zdravého životního stylu i důležitost dodržování hygienických návyků, pitného režimu a dostatku pohybu, zvláště pak na čerstvém vzduchu.

11. 4. se konal sběr starého papíru. Na plácku u fotbalového hřiště se zdárně plnil přistavený kontejner. Starý papír sbíraly děti ze základní i mateřské školy spolu s rodiči. Děkujeme rodičům, prarodičům i dalším členům rodin za pomoc nejen při sběru, ale i při odvozu na sběrné místo. Poděkování patří také zaměstnancům obce, kteří nám odvezli papír nasbíraný v mateřské škole. Děti byly za snahu oceněny diplomy a drobné odměny. V příštím školním roce bychom rádi jezdili s dětmi

z celé mateřské školy na plavecký bazén do Hodonína. A peníze, které utržila mateřská škola za starý papír, chceme použít na částečnou úhradu autobusu. Rádi bychom tímto způsobem odlehčili rodičům při zajištění finančně nákladnější aktivity.

Naše školka navštívila 24. 4. brněnské divadlo Radost, kde jsme vedle návštěvy muzea loutek zhlédly úžasné představení. Divadlo o dvou hercích nám umožnilo projít všechna čtyři roční období na vsi, přiblížilo nám přísloví i moudrosti našich předků doplněných o známé dětské písničky. Děti bravurně zvládly jízdu dálkovým autobusem a z jejich vyprávění mohu jen konstatovat, že si představení i výlet skutečně užily.

Zápis do MŠ proběhl 6. 5. a my už se teď těšíme na naše nové kamarády. Do mateřské školy bylo přijato 13 dětí. Uspokojili jsme všechny žádosti o přijetí z Ladané.

Fotografování tříd i předškoláků dopadlo také, myslím si, velmi zdařile. Fotky jednotlivých dětí, které mateřskou školu po prázdninách opustí, jsme pojali v duchu námořníků, kteří vyplouvají na svou další cestu – cestu školáka. Tablo je umístěno v prostoru mateřské školy, hned naproti vchodovým dveřím. Své dráhy žáčků základní školy letos nastoupí 13 dětí, bohužel ne všechny půjdou k nám do Ladané. Je to velká škoda, protože ladenská škola je škola rodinného typu, nově a moderně vybavena. Učitelky naší malotřídky také využívají trendy moderního vyučování jako na velkých městských školách, navíc se mohou v rodinném prostředí maximálně věnovat každému dítěti.

Ve spolupráci se ZŠ naši předškoláci spolu se školáky z „velké školy“ zavítali do břevclavského kina Koruna na představení „Tajemství písniček“. Představení dvou herců, paní a pána, bylo zaměřeno na školní léta. Herecký výkon doprovázeli spoustou zábavných známých i méně známých písniček. Děti i paní učitelky dokonce se,

svým nadšením, zvedly ze židliček a na závěr všichni tancovali.

Červen jsme započali 3. 6. výletem naší školky do vesničky Kněždub, která se nachází 5 km od Strážnice. V Kněždubu jsme navštívili Selský domek. Zde si děti připomněly, jak dříve žili naše babičky a dědečkové. Formou prožitkového učení se děti seznamovaly se s životem našich předků. Poznávaly různé nástroje a dokonce měly možnost si je i vyzkoušet. Jedna skupinka kluků a holčiček šla na návštěvu do selského domku. Děti zde viděly postel na peci, uspávaly miminko v kolíbce i mlely kávu ručním mlýnkem. Děti z druhé skupinky si samy napumpovaly ze studny vodu, nanosily si ji do necek a zkoušely prát na valše. Třetí skupinka dětí dřevěnými hráběmi hrabala seno na hromadu a odvážela na trakaři zvířátkům. Všechny skupinky se postupně vystřídalily. A tak se v kouzelném domku s dvorkem alespoň na chvíli staly děti hospodáři a hospodyněmi. Láskavou odměnou za práci jim byla domácí zvířátka čekající na pohlázení. Společně jsme obdivovali ovečky Jahodu a Malinu, prasátko Leontýnu, poníka Rozárku a další. Pobyt jsme zakončili na krásném dřevěném dětském hřišti v zadní části zahrady. Nakonec děti byly odměněny medailkami za dobře vykonanou práci.

Předškoláci se svými rodiči zdárně absolvovali a ukončili edukačně stimulační program. Do konce školního roku nás ještě čeká slavnostní rozloučení s nimi a jejich pasování na školáky.

Jsem moc ráda, že i já mohu být součástí zdejšího kolektivu výborných učitelů a úžasných asistentek, které svoji práci dělají především srdcem, a můžu být také součástí kousku života dětí, které prožívají svá první léta bez celodenní péče milovaných rodičů. Děkuji.

*Za kolektiv učitelů a asistentek MŠ
Renata Hübnerová*

Události v základní škole

Přání pro maminku

Každoročně děti přemýšlí, jak udělat svým maminkám radost ke Dni matek – vyrábějí ve škole dárečky, přemýšlejí, co do svých přáníček napsat, aby potěšily bytost, která je jim nejdražším člověkem na světě. Jak se to podařilo v naší třídě? Všechna byla pěkná, protože byla tvořena srdcem. Přinášíme ukázkou těch nejzdařilejších:

Moje maminka

Moje milá maminko,
vím, že zlobím malinko,
přání Ti dám později –
V sobotu či v neděli.

Nevím, co Ti koupit mám,
ale jistě něco dám.
Dostala jsem jedničku
pro úžasnou matičku!

(Eliška Dufková)

Mé milované mamince k svátku

Maminko moje, jsi krásná jako sedmikráska.
Já vím, že někdy zlobím, ale potom se zase polepším.
A protože máš dnes svátek, tak Ti přeju jen dny bez zlobení.
Ať jsi šťastná a krásná jako doposud.
Ať se Ti daří v práci a splní se Ti každý sen.
Ať máš hodně kamarádů a kamarádek.
A hlavně hodně štěstí a zdraví.

Tvoje Janička (Polláková)

Maminka a já

Maminko, přeju Ti moc krásný svátek.
Ať jsi zdravá po celý svůj život.
Děkuji Ti za to, jak jsi laskavá, hodná, zábavná a tolerantní.
Děláš pro nás spoustu věcí a já za to děkuji.
Ať dál kveteš jako květinka.

Tvůj Kubíček (Kučera)

Výlet do Mikulčic

Dne 23. 5. si 4. a 5. ročník vyjel do Mikulčic, aby si žáci na vlastní oči prohlédli, o čem se ve vlastivědě učíme, a seznámili se s nejrozsáhlejšími vykopávkami na našem území z období Velké Moravy – nejstaršího státního útvaru na našem území.

Nejdříve se nás ujala paní průvodkyně a pověděla nám historii rodu Mojžířů a pravděpodobně i možné působení Cyrila a Metoděje.

Potom nás provedla expozicí, kde jsme viděli základy knížecího paláce a vykopávky objevené na lokalitě – zbraně, šperky, nástroje, hroby. Těch se tu odkrylo přes 2500.

Následovala procházka areálem, kde jsme mohli vidět základy 12 kostelů, pozůstatky valu a mostů.

Po krátké svačince jsme v přednáškové místnosti zhlédli film Velká Morava a nová paní průvodkyně nás seznámila se zbraněmi prvních Slovanů. Někteří si zbroj vyzkoušeli s velkou radostí.

I domluvené opékání špekáčků se nakonec podařilo a my jsme spokojeně odjžděli zpět do Ladné.

Mgr. Jana Malinová

Soutěž k 70. výročí založení nakladatelství Albatros

Letos na jaře jsme se žáky 4. a 5. ročníku zapojili do celostátní soutěže k výročí nakladatelství Albatros. Nalákala nás odměna pro vítěze – celodenní výlet do Prahy, ale v průběhu soutěže jsme zjišťovali, že nás to obohacuje i jinak. Žáci ve svých knihovničkách a u babiček našli doslova poklady a my jsme si s radostí prohlíželi velmi staré knihy, ze kterých si četli už jejich prarodiče. Seznámili jsme se s různými ilustrátory, hledali, jaké filmy byly podle knih zfilmovány.

Neméně zajímavá byla i exkurze do podivínské knihovny a beseda s paní Ocelíkovou, která nám představila mnoho autorů z našeho kraje. Výsledkem našeho pátrání byla dokumentace, kterou jsme odeslali do nakladatelství Albatros a s napětím očekávali, jak soutěž dopadne. Nevyhráli jsme, přesto nás naše práce těšila a možná to vyjde někdy jindy.

Byli jsme však potěšeni alespoň poděkováním obchodní referentkou školního klubu KMC Löwingerovou Renatou:

KMČ - poděkování za účast v soutěži k 70. výročí založení nakladatelství Albatros

Vážená paní učitelko, zúčastnila jste se spolu se svými žáky soutěže vypsané u příležitosti 70. výročí založení nakladatelství Albatros.

Plnění jednotlivých úkolů vás jistě stálo mnoho času i úsilí. Je to vidět i z přiložených fotografií. Bylo těžké vybrat výherce.

Do soutěže se zapojilo bezmála 250 školních kolektivů – a bohužel vyhrát mohl pouze jeden.

Velmi si Vašeho úsilí vážíme a děkujeme Vám, že vedete své žáky k zájmu o čtení a dětskou literaturu.

Prosím, zachovejte nám přízeň.

Krásné jarní dny přeje

RENATA LÖWINGEROVÁ
Obchodní referent školních klubů
ALBATROS MEDIA a.s.
+ 420 261 397 222, + 420 724 122 814
renata.lowingerova@albatrosmedia.cz
Na Pankráci 30/1618, 140 00 Praha 4
www.albatrosmedia.cz
Mgr. Jana Malinová

Školní družina

V rámci aktivit projektu Místní akční plán vzdělávání v ORP Břeclav se konalo v naší škole setkání vychovatelů a asistentů na téma Asistent pedagoga ve školní družině. Tohoto setkání se zúčastnily zaměstnanci všech břeclavských škol. Cílem akce bylo předání zkušeností a odborná diskuze nad zkušenostmi s prací s žáky se speciálními vzdělávacími potřebami ve školních družinách a součástí byla prohlídka naší nově opravené školy a družiny. Všem vychovatelkám se u nás moc líbilo, zejména prostorná družina, její vybavení, výzdoba chodeb, tělocvična, ale i možnost využívat dvě hřiště

Marie Štrélská

Ve škole máme tento školní rok po delší době opět zvířata. Byly nám darovány andulky, morčata, strašilky a šneci. Děti mají vypsány služby, kdo se kdy má o která zvířata starat a my dospělí jim samozřejmě pomáháme. Děkujeme tímto paní L.Černé za darovanou potravu a stříhání drápků, panu J.Kubíkovi a Z.Králové za seno, paní G.Bachmanové za domeček pro morčata, paní J.Šimečkové za dovoz steliva, panu J.Vošvrđovi za vyrobení a darování terária pro strašilky, panu J.Povolnému za akvárium. Děti za zvířata rádiy chodí, někdy u nich blbnou, někdy odpočívají a zvířata pozorují. Morčata si bereme i do družiny, několikrát jsme je měli i venku. O prázdninách si zaměstnanci školy vezmou zvířata domů, děkujeme paní M.Suchánkové a L.Černé, které nám s nimi pomohou.

Marie Štrélská

Školní paralympijský den

V polovině měsíce května proběhl v naší škole školní paralympijský den, který pro naše žáky připravilo sedm lektorů z Univerzity Palackého Olomouc. Lektorů přivezli spoustu zajímavých pomůcek a sportovních her pro hendikepované. Program byl zaměřen na přípravu dětského školního kolektivu před integrací žáka se speciálními vzdělávacími potřebami.

Vedoucí tohoto projektu je vozíčkářka EVA KACANU, držitelka více než 200 medailí ve vrhu koulí hendikepovaných a držitelka světového rekordu v této paralympijské disciplíně. Některé medaile nám také přivezla a ukázala. Paní Eva celý program uvedla a vedla besedu o sportu hendikepovaných i paralympiádě.

Žáci byli rozděleni do čtyř týmů, které se postupně střídaly na čtyřech stanovištích. V budově školy i tělocvičny jste mohly najít stanoviště s názvem cílové sporty, zraky, beseda, vozíčky. V průběhu dopoledne jsme se tak seznámili s jednotlivými druhy postižení. Všichni jsme si měli možnost vyzkoušet na vlastní kůži, jak „se žije“ tělesně postiženým, zrakově postiženým a také lidem s kombinovaným postižením. Děti vyzkoušely chůzi se slepeckou holí i s asistentem pro zrakově postižené, jízdu a sport na vozíčcích pro tělesně postižené.

Vyzkoušeli jsme také paralympijské disciplíny curling, goal-ball, basket a boccia.

Nejmenším dětem se věnovala lektorka PÁPÁ hrátek, která dětem připraví la program vhodný pro mladší věkovou skupinu, ovšem obsahově velmi podobný a zajímavý.

Na návštěvu k nám přijeli žáci i učitelky základní školy Týnec a tím pádem se to dětmi v naší škole jen hemžilo. Společně jsme si užili velmi zajímavé a poučné dopoledne plné her a zábavy.

Mgr. Petra Kosová

Recitační a pěvecká soutěž 2019

27. března se žáci čtvrté třídy zúčastnili pěvecké a recitační soutěže v Týnci. Ve velké konkurenci čtyř škol a velmi šikovných dětí, se podařilo Janě Pollákové obsadit 2. místo v pěvecké soutěži. Tuto akci navštěvuje naše škola pravidelně. Vždy nás v Týnci mile přivítají nejenom dospělí, ale i děti, které letos samy připravily i výborné občerstvení.

Ekocentrum Trkmanka 2019

V Ekocentru jsme si mohli s dětmi vyrobit velikonoční zápičky a ozdobit kraslice voskem. Venku jsme pak hráli hry a hledali vajíčka. Užili jsme si pěkné dopoledne.

Morana 2019

Holky v družině pomohly vyrobit Moranu a v pondělí 8. 4. jsme ji letos i s Mateřskou školou vynesli k Dyji, zapálili a hodili do vody. Děti potom ozdobily zelenou větičku mašlemi, aby přinesly do vsi jaro.

Dopravní výchova

10. 4. 2019 proběhla na parkovišti u hřiště dopravní výchova pod vedením instruktorů z Autoškoly z Lednice. Žáci projeli cvičnou jízdu a potom jezdili dle silničních pravidel. Děti z páté třídy na závěr výuky dostaly dětský řidičský průkaz. Všichni se radovali z pěkných odměn.

Zápis do 1. ročníku

18. dubna byl v naší škole zápis. Děkujeme starším žákům, kteří malé předškoláky provázeli do tříd.

Fotbalový nábor

V pondělí 15. dubna navštívili naši školu trenéři MSK Břeclav, kteří uspořádali pro naše žáky dopoledne plné her. Fotbalového náboru se účastnili žáci školy i školky. Děti si hry užily a moc je to bavilo.

Hrajeme si na školu s předškoláky

Hrajeme si na školu s předškoláky proběhlo den před zápisem do 1. třídy. Malé předškoláky provázela výukou moudrá sova a učila děti psát i počítat. Taky jsme si zazpívali i zacvičili. Malí předškoláci jsou na školu dobře připraveni a těší se do ní.

Projekt Zdraví dětem

V rámci projektu Zdraví dětem se děti zábavnou formou vzdělávaly. Cílem projektu bylo ukázat žákům, jak se správně stravovat, jaké potraviny si vybírat a jak se ve všech doplňcích stravy orientovat.

Jedlík se dozvěděl, co může a nemůže jíst, zjistil, že se mu zdravou a pravidelnou stravou lépe učí, je čilejší a šťastnější.

Sběr papíru

V pátek 26. 4. paní ředitelka poděkovala všem dětem, které se zapojily do letošního sběru papíru. Nejvíce papíru přivezl Adam Mrva, druhý byl Tomáš Sedláček a třetí Kristýna Černá. Všichni tři obdrželi pěknou knihu, ostatní děti diplom a sladkost.

Vystoupení ke Dni matek

Děti z folklorního kroužku pod vedením Petry Kosové vystoupily v klubu seniorů. Těm se připravené písně a tance moc líbily. Dárčky, které vyrobily děti v tvořivé dílničce udělaly všem radost.

Turnaj T-ballu-mladší žáci

V pondělí 20. května proběhl turnaj v T-ballu mladších žáků na TJ Lokomotiva Břeclav. Našimi soupeři byli sportovci ze ZŠ Kupkova a ZŠ Hrušky. Naši žáci se umístili na třetím místě.

Turnaj T-ballu- starší žáci

Dne 27. 5. se žáci 3. - 5.ročníku zúčastnili turnaje v T-ballu na hřišti Lokomotivy Břeclav. Soupeřem jim byla ZŠ Slovácká. Odesli jsme si diplom s pěkným druhým místem.

Tajemství písniček

V pátek 31. května žáci ze ZŠ spolu s předškoláky z MŠ navštívili představení Tajemství písniček v Břeclavi. Dětem se představení moc líbilo a společně jsme tak oslavili i nadcházející

Za včelami k panu Vošvrdovi

Dne 4. 6. se byli žáci 1. - 3. ročníku podívat v rámci hodiny prvouky na chov včel medonosných k panu Vošvrdovi. Dozvěděli se, že včelaření je jedním z nejstarších oborů lidské činnosti. Včela medonosná je nejdůležitějším opylovačem květin. Jejím chovem získáme med, vosk, propolis, pyl a mateří kašičku. Prohlédli jsme si zblízka larvu, dělnici, trubce i včelí královnu.

Atletické závody-Lokomotiva Břeclav

Dne 4. 6. se žáci 3. - 5. ročníku zúčastnili atletických závodů na stadionu Lokomotivy Břeclav. Přítomni byli také žáci ze škol: Hustopeče, Lanžhot, Valtice a Břeclav. Závodili ve třech atletických disciplínách-v běhu na 60 metrů, ve skoku dalekém a v hodu kriketovým míčkem. Školu reprezentovaly čtyři dívky: A. Julínková, J. Polláková, E. Dufková a R. Raslová. I přes silnou konkurenci se naši žáci pěkně umístili.

Z počtu 38 dívek získala R. Raslová hezké 13. místo v skoku dalekém a v hodu kriketovým míčkem 16. místo. A. Julínková získala v hodu kriketovým míčkem 24. místo a J. Polláková 26. místo.

V běhu na 60 metrů měla z našich dívek nejlepší čas R. Raslová a to 10. 88.

Na závěr slovo ředitelky

A už je zase konec školního roku. Deset měsíců uběhlo jako voda a jsou před námi dovolené a prázdniny. Že teplota na teploměru stoupá, je znát na nás všech, ale vysvědčení se vydává až 28. června, takže musíme vydržet.

Myslím, že letošní školní rok se nám povedl. Základní školu navštěvovalo 32 žáků, v mateřskou školu 40 dětí. Zvládli jsme spoustu školních i mimoškolních akcí, na základní škole probíhalo několik zájmových kroužků – kroužek počítačový, pro chytřejší hlavičky, dřevodělný, korálkování, výtvarný, tvořivá dílnička, folklorní, T-Bal a florbal. Také jsme pomáhali dětem, kterým se v některých směrech ve škole nedaří, v kroužku dyslektickém a i v nápravě řeči v logopedické poradně. Nabídka, jak naše žáčky v době jejich volna zabavit, byla určitě pestrá. Letos poprvé jsme vyzkoušeli, jak se učí v nových učebnách půdní vestavby, jak je to prima v nové družině a taky jsme si založili pěknou zimní zahradu, kde děti pečují o několik druhů malých zvířátek.

Rozvíjeli jsme u dětí polytechnické schopnosti a vedli jsme je také k rozvoji sportovní zdatnosti. V mateřské škole děti absolvovaly kurz bruslení a školáci zase jako každý rok kurz plavecký. Bylo by dobré mít také zázemí pro atletické disciplíny, ale bohužel, běžecký ovál a sprinterská dráha je prozatím hudbou budoucnosti. Ale nestěžujeme si. Kolem obce je hezká příroda, takže spousta sportovních aktivit probíhá právě tam.

Naše škola je zapojena do projektu Místní akční plán vzdělávání v ORP Břeclav II, kde se účastníme spousty různých seminářů a vzdělávacích setkání. Jedno setkání bylo obzvláště velmi milé. Koordinátorka projektu, která naši školu zná, mě požádala, zda by jedno setkání nemohlo proběhnout i na naší škole. Dne 21. května jsme přivítali vychovatelky ze školních družin a asistentky pedagogů z breclavských škol. Setkání neslo název Sdílení dobré praxe – Asistent pedagoga ve školní družině. Musím podotknout, že toto setkání bylo velmi příjemné, vedla ho naše paní vychovatelka Marie Střelská a moc se povedlo. Kolegyně byly příjemně překvapeny, jakou máme krásnou školu a moc se jim u nás líbilo.

V dubnu a v květnu proběhly zápisy do obou škol. Do prvního ročníku bylo zapsáno 9 dětí a do mateřské školy dětí 13. Všichni zapsaní jsou z našeho spádového obvodu. Z pátého ročníku přestupují na druhý stupeň 3 žáci – dva na ZŠ Kupkova a jeden na ZŠ Slovacká v Břeclavi. Ve školním roce 2019/2020 bude navštěvovat základní školu 37 žáků a mateřskou školu 39. Věřím, že se jim bude v naší škole líbit a budou spokojeni. Už se s kolegyněmi z mateřské školy moc těšíme, až se začne budovat nová školka a poté budou výborné podmínky ke vzdělávání i dětí předškolního věku. V nové budově budeme moci přijímat děti i tzv. jesličkové. Prostředí ve stávající mateřské škole je v současné době skutečně nevyhovující.

V závěru chci poděkovat všem našim zaměstnancům za jejich vykonanou práci. Na tomto místě také děkuji paní učitelce Mgr. Janě Malinové, která na naší škole tři roky vyučovala a odchází na zasloužený odpočinek. Také děkuji těm, se kterými naše škola v tomto školním roce spolupracovala, a kteří ji všemožně podporovali a pomáhali. Věřím, že do nového školního roku vstoupíme odpočatí a plni optimismu. Budeme se moc těšit.

Přeji všem krásnou dovolenou, plnou sluníčka a příjemně prožitých chvil.

Jana Mrázová,
ředitelka školy

SLOVÁCKÉ SDRUŽENÍ LANŠTORFČANÉ

V sobotu 13.4.2019 jsme zpívali v domácím prostředí ve sportovní hale v Ladné na jubilejní výstavě Libora Vymyslického. Libor zde oslavil již 20 let od první výstavy v Ladné. Kromě našeho sboru si pozval osobnosti, které jej v životě výrazným způsobem ovlivnily. Pozvání přijaly všechny jeho třídní učitelky od mateřské školy a po střední školu. Dále zde zhodnotily Liborův umělecký vývoj výtvarnice a pedagožka Břeclavského gymnázia paní Božena Uhrová a Evženie Klanicová bývalá to ředitelka breclavského muzea. Mezi gratulanty byli i kamarádi Jan Čápek a Jiří Glosar, kteří mu předali hudební dárek. K vidění bylo na 50 děl tohoto našeho kamaráda. Dále jsme Libora doprovodili na jeho výstavě v Lázních Lednice 25.4.2019, kterou jsme spojili s malým večerním posezením u cimbálu.

Dne 27.4.2019 jsme byli pozváni do Lednice na slavnostní otevření vinařského centra společnosti ANNOVÍNO Lednice. Sbor nastudoval melodii z filmu Noc na Karlštejně „Révo révo“ s upraveným textem ve smyslu gratulace majitelům společnosti. V odpoledním programu se představily sbory z Valtic a Starobřeclavjané. Písničku Vínečko bílé si s námi přišel zazpívat i moderátor zpráv TV Nova Rey Koranteng.

Již tradiční Přehlídka mužských sborů Podluží se letos konala 11.5.2019 ve Tvrdomicích. Zde spolu s dalšími 16 sbory zazněly i naše písničky. Jako zpestření pořadu doplnily mužské sbory 2 ženské sbory. Příští ročník přehlídky sborů Podluží se uskuteční v Lužicích.

Hned následující víkend 18.5.2019 jsme jeli již po dvanácté na Zaječské otevřené sklepy. Do akce se zapojila celkem 20 vinařů či vinařských společností. Projít takové množství sklepů a ochutnat zdejší vína nám zabralo celé odpoledne.

V sobotu 1.6.2019 nás pozval nově vzniklý mužský sbor v Rakvičích na jejich předhodové zpívání. Rachlapi a Raženky, jak si odvodili z názvu své obce, slavnostně zahájili tento pořad. Pak už následovaly vstupy hostů: sbory z Valtic, Kostic a Tvrdomic, Lanštorfčané a ženský sbor Výběr z Bobulí. Na závěr si všichni zatancovalo při DH Cyrillka.

Nyní se připravujeme:

5.7.2019 - 14. setkání ženských sborů v Bulharech.

10.8.2019 – Folklorní odpoledne v Hroznové Lhotě

11.8.2019 – Svatovavřinecká neděle v Zaječí

17.8.2019 – Předhodové zpívání v Moravském Žižkově

Dále připravujeme Předhodové zpívání v Ladné 20.9.2019, kde již máme pozvané některé sbory a cimbálovou muziku.

Připravil: Martin Vlček

JEDNOTKA DOBROVOLNÝCH HASIČŮ OBCE

Obec je zřizovatelem jednotky sboru dobrovolných hasičů obce, která provádí hašení požárů a záchranné práce při živelných pohromách a jiných mimořádných událostech a plní další úkoly podle zvláštního právního předpisu ve svém územním obvodu, členům jednotky sboru dobrovolných hasičů obce z toho plyne spousta povinností.

Při vstupu do jednotky musí mít každý člen Základní školení v délce trvání minimálně 40 hodin, mimo to každý rok musí všichni členové absolvovat minimálně 40hodin školení, jehož témata vyhledává generální ředitel HZS. K těmto školením se scházíme, každou první sobotu v měsíci. Školení provádí velitelé družstev.

Dále se musí naši členové účastnit specializačních školení. V minulém měsíci absolvovali naši dva členové školení velitelů družstev, ve výcvikovém středisku v Tišnově. Toto školení probíhalo e-learningovou formou tzn. 16 hodin teorie doma u počítače a potom 3 dny praxe a zkoušky ve výcvikovém středisku. Jeden člen se zúčastnil dvou denního kurzu strojníků u hasičů v Břeclavi.

Práce jednotky není jenom na učebně, ale součástí je i starost o techniku a OOP. Obec naší velikosti musí mít podle zákona dopravní automobil, což je naše nová Fordka a Avia, kterou budeme v době letních prázdnin chystat na technickou kontrolu. Dále musí být jednotka vybavena i cisternovým automobilem. Bohužel naše

cisterna Š 706RTHP, zvaná „Máňa“, už dosloužila. Na tyto automobily jsou problematicky zajistitelné náhradní díly, proto naši „Máňu“ obec nabídla k prodeji a začala jednat o koupi cisterny T 815 – CAS 32. Protože práci jednotky není jenom řešení mimořádných událostí, využijeme tuto cisternu i při budování nové kanalizace k proplachům a tzv. technické pomoci.

Rád bych touto cestou upozornil na zvýšené riziko letních požárů, abychom tu naši novou cisternu používali u technické pomoci, a ne u mimořádných událostí.

Protože nejenom práci živ je člověk, budeme si v letních měsících užívat dovolené a letních radovánek.

Za JSDH Miroslav Nešpor

LANŠTORFSKÝ DVOJSTŘEL 2019

V letošním roce se našemu Mysliveckému spolku podařilo uspořádat první ročník Lanštorfského dvojstřelu. Jedná se o netradiční střelecký závod v brokové střelbě, který byl uzpůsoben pro podmínky naší střelnice.

Tento závod o putovní pohár byl a bude pořádán pro naše myslivecké kamarády, které máme různě po české republice. Někteří jsou Moraváci, ale najdeme tam dlouholeté kamarády z Havlíčkova Brodu, Brna a třeba i z Plzně.

Jedná se o závod jen pro členy MS Lahná a pozvané kamarády, proto byla očekávána přátelská atmosféra a bylo se na co těšit. Střílelo se na naší střelnici v Lahné a to 10 + 10 dvojstřelů, tedy 40terčů pro jednoho střelce.

Pro ty kteří snad nevědí co to znamená, tak se střílelo na asfaltové terče které jsou vrženy vrhačkou do vzduchu a za letu se je snaží střelec trefit broky. V našem případě v Lanštorfském dvojstřelu se střílelo na dva současně letící terče proti sobě. Střelec musel jednou ranou střílet na jeden letící terč a druhou ranou musel najít a střílet druhý terč.

Závod na první pohled vypadal jednoduše, ale myslím si, že můžu klidně za všechny střelce říct, že nás zaskočil. Svědčí o tom i počet zásahů u vítěze. A to 29 zásahů z 40 možných.

Vítězem historicky prvního ročníku Lanštorfského dvojstřelu se stal Martin Jambor z Brna, na druhém místě skončil Josef Kydlíček z Plzně a reputaci domácích zachránil na krásném 3 místě Bedřich Hůrský z Lahné.

Po skončení tohoto závodu bylo připraveno občerstvení. Pro všechny střelce byla připravena tombola, takže si každý mohl vybrat z připravených drobností a to tak jak střílel.

Pro první tři střelce byl připraven pohár a pro vítěze byl navíc ještě 87 cm velký putovní pohár. Na tento bude zapsáno jeho jméno. Pohár nám tu zůstává na myslivně a

vždy každý rok přibude další záznam vítěze. Každý střelec si jako památku odnese ještě diplom a startovní číslo. Doufáme, že se nám tato tradice uchytlí a časem se snad přijdou na střelby podívat i místní občané, které tímto zveme na příští ročník.

Ještě bych rád poděkoval všem členům MS Lahná, kteří makali a pomáhali při přípravě této akce.

Kamil ŠTOLL toho času předseda MS Lahná ☺.

MLADÍ HASIČI LADNÁ

Letošní jarní výlet se konal v měsíci dubnu a naším cílem bylo královské město Znojmo. Město jsme si prohlédli nejen na povrchu, ale navštívili jsme i zdejší proslavené podzemí. Výlet se trochu zkomplikoval, protože na trase Břeclav Znojmo zrovna probíhala výluka a mi museli jet náhradní autobusovou dopravou, což někteří z nás těžko nesli.

První letošní závody v požárním útoku se konaly jako každý rok ve Tvrdonicích, další pak ve Velkých Pavlovicích. Letošní celoroční vyhodnocení hry Plamen v Drnholci pro nás mělo trochu hořkou příchuť vzhledem k potížím s organizací, ale chuť závodit nám to nevzalo. Hned

další sobotu jsme vyrazili do Novosedel. Je to sice trošku z ruky, ale vzhledem ke klidné a domácké atmosféře to stálo zato.

1.června jsme se s ostatními příznivci hasičského sportu setkali u nás v Ladné. I letos zde proběhly závody v požárním útoku. Všechny přítomné přivítala již tradičně i naše paní starostka. Moc děkujeme. Vše proběhlo v pohodové a přátelské atmosféře v duchu fair play.

A protože tento den slaví všechny děti svůj svátek, odpoledne jsme pro ně ve spolupráci s obcí a základní a mateřskou školou uspořádali dětský den. Všichni, kdo jste se přišli podívat jste si mohli vyzkoušet něco z hasičských dovedností, projekt

se na ponících a zasoutěžit si. Počasí nám přálo a doufám že jste si tento den užili. Touto cestou bychom rádi poděkovali úplně všem, kteří nám s organizací jak závodů, tak dětského dne pomohli. Všichni to dělali bez nároku na jakoukoli odměnu a ve svém volném čase. Vážíme si toho a ještě jednou moc děkujeme.

Ještě než se rozloučíme a rozprchneme na prázdniny užijeme si společné setkání u táboráku.

Ráda bych vám všem za mladé hasiče popřála krásné letní dny, pohodu, dětem hodně letních radovánek a všichni se budeme těšit na setkání po prázdninách.

Za mladé hasiče Bc. M. Nešporová

KLUB SENIORŮ LADNÁ

Setkáváme se každou středu v Klubu seniorů.

V dubnu proběhla po třech letech volba nového předsedy a výboru klubu. Chtěli bychom poděkovat paní Miroslavě Vaňkové, Antonii Blatové a Marii Šmídové za jejich práci pro seniorský klub a novému vedení spolku popřát mnoho energie a nápadů na činnost klubu.

Před Velikonocemi jsme viděly ukázkou, jak tvoří velikonoční vajíčka paní L. Cupalová, paní J. Ničová a paní M. Šmídová. Vajíčka byla velice krásná. Poté nás navštívila paní učitelka Malinová a ukázala nám korálkování a háčkování. Ke svátku matek nám přišly popřát a zatancovat děti ze zdejší školy. Krásné vystoupení, moc děkujeme dětem i paní učitelce.

Navázali jsme družbu se seniorkami ze Staré Břeclavi, které si prohlédly naši novou školu a pak se podělily o zkušenosti ze svého klubu.

Na výlet jsme se těšili, i když nám počasí nepřálo. Navštívili jsme výrobní modrotisk ve Strážnici, pak jsme si dali dobrý oběd ve Veselí nad Moravou a podívali jsme se na zámek Ořechov. Výlet jsme ukončili v Kyjově v cukrárně.

Na dalším setkání jsme si vyjeli na Janohrad na kolech. Paní Jana Novotná nás provedla i uvnitř památky. Všem účastníkům se to líbilo.

Jana Krůtilová

CHASA LADNÁ

Májová zábava

V sobotu 11. května bylo v místní sportovní hale opravdu veselo. Chasa z Ladné ve spolupráci s SDH Ladná zde totiž uspořádala Májovou zábavu, která se v naší obci stala již tradičním zpestřením měsíce května. Letos nám k poslechu

a hlavně k tanci hrála dechová hudba Stríbrňanka. Během večera k místním krojovaným přibyli také přespolní, kteří se dojeli dobře pobavit. O půlnoci bylo vyhlášeno sólo. Akce se velmi vydařila a doufáme, že i další ročníky budou stejně tak vydařené.

Touto cestou bychom také rádi poděkovali SDH Ladná a kuchařkám z mateřské školky za ochotu, vstřícnost a pomoc při organizaci akce.

Adéla Teturová

KNIHOVNA

Pro lepší pohodu v letním počasí nám přijde jistě vhod dobrá kniha. V uplynulém období jsme přikoupili již 82 nových knih. Pro děti a mládež např. zajímavé knihy: Odvážní kamarádi - Renata Kaminská, Na Elzu je spolehnutí - Pospíšilová Zuzana, Čarovní jednorožci - DavidsonZanna....

Dospělé jistě potěší: Smrtící tajnosti - Bryndza Robert, Tiché roky - Mornštajnová Alena,

Duch znojemských katakomb - Vondruška Vlastimil, Posedlost - Patterson James, Malé temné lži - BoltonS.J.

Toto je jen malý vzorek, celý seznam naleznete v katalogu knihovny.

V jarních měsících, kdy se dá knihovna solidně vytopit, ji navštívily děti z MŠ. Tentokrát po delší době třída Berušek. Děti hledaly v regálech podle napsaných lístečků od paní učitelky knihy. Toto zadání bylo pro menší děti náročné, ale společným úsilím jsme úkol úspěšně zvládli. Svou šikovnost předvedly v malování omalovánek. Na závěr si vyslechly čtenou pohádku. Tak jako tradičně na odchod každý malý návštěvník dostal malou sladkost.

Před Velikonocemi navštívily knihovnu i děti ze třídy Kuřátek. Kuřátka si v knihovně taktéž prohlédla knihy. Děti nezajímají ani tak pohádky, jak knihy naučné o dinosaurech, vlcích, autech

a největší knihy encyklopedie. V pracovní části návštěvy, všechny šikovné děti vyrobily něco pro velikonoční výzdobu, kterou určitě doma potěšily své rodiče. Pro dobrou náladu a poučení jim přišla přečíst pohádku o Velikonocích paní Štollová z Klubu seniorů.

Družina základní školy

Od začátku května byla v knihovně vyhlášena pro všechny děti školou povinné, soutěž

„STAŇ SE MLADÝM ILUSTRÁTOREM“. Zájemci měli za úkol namalovat obrázek ze svého oblíbeného příběhu. Bohužel soutěž se nesetkala se žádným zájmem dětí mimo naši školu. Jen dvanáct dětí pod vedením paní vychovatelky Střelské se do soutěže zapojilo. Přinesené obrázky jsou zdařilé. Nebylo vůbec jednoduché správně ohodnotit um a snahu. V závěru s paní Šrelskou jsme rozhodli o pořadí: 3. místo za obrázek „Oskar a měsíční kočka“ obsadila Anička Kočibová

2. místo za obrázek „Vynálezce Alva“ obsadil Adam Mrva

1.místo za obrázek „O čertovi“ obsadila Jana Polláková Mrzí mě, že Janička, vítězka soutěže, se nemohla dostavit na slavnostní předání odměny, tak aspoň zveřejňuji její kresbu.

Všem umístěným gratuluji !!!!!

Děkuji dětem za účast.

Knihovnice V. Florusová

Z FARNÍHO SPOLEČENSTVÍ KOSTELA SV. ARCHANDĚLA MICHAELA

Začíná léto, čas se nezastavil. Co vše se událo v jarním období? S jarními měsíci přicházejí největší křesťanské svátky Velikonoce, jsou oslavou života, oslavou Zmrtvýchvstálého Krista, život vítězí nad smrtí. I příroda ožívá, rozkvétá do krásy. Velikonoce jsou také svátky křtu, křtí se dospělí i děti. V našem kostele byl o svátcích pokřtěn malý Bruno Buchta. Velikonoční liturgické období nás provází téměř po celé jarní období, až do svátků Seslání Ducha svatého. O první květnové neděli už tradičně bývá mše svatá za hasiče, s prosbou o Boží ochranu na přímluvu sv. Floriána při různých živelných pohromách.

Tradičně každý rok jezdí naše farnost na poutní zájezd. Letos navštívili kostel ve Znojmě s prohlídkou, mši svatou, po obědě byla prohlídka kláštera v Louce. Všichni prožili krásný májový den.

Říká se, že máj je lásky čas. Své ANO na celý život si v kostele slíbili snoubenci z Moravského Žižkova, uzavřeli svátost manželství.

9. června skončila velikonoční doba, o slavnosti Seslání Ducha svatého se konala ještě jedna velká slavnost. Děti Veronika Čechová a Adam Mrva poprvé přijaly Pána Ježíše ve svatém přijímání. Za ně, ta jejich rodiče i rodiny byla slavena mše svatá.

Někteří lidé se žení či vdávají, zakládají rodiny, někteří celý svůj život nabídnou Bohu, aby po celý život skrz dar kněžství sloužili lidem. Tito muži přijímají kněžská svěcení od biskupa, aby zcela patřili Bohu a Církvi a jsou posláni do některé farnosti. Před 25 lety byl na kněze vysvěcen dne 18. 6. 1994 náš duchovní otec P. Slavomír Bedřich, který byl do naší farnosti poslán sloužit před pěti lety. Toto jeho „Stříbrné kněžství“ jsme s ním oslavili v neděli 16.6. v místním kostele mši svatou, odpoledne svatým požehnáním, prosbami i děkováním Pánu Bohu. Po skončení pobožnosti bylo z domácích zdrojů ženami připraveno pohoštění. Za farníky popřála a poděkovala paní Bohumíra Struhárová na závěr mše svaté. S přáním za obec přišla paní starostka Renáta Priesterrathová a pan Martin Vlk pořídil z této události foto. Pan farář jako dar dostal od farníků kněžské liturgické oblečení, kytku a víno a pro něj cenné posezení s farníky. Další významné výročí kněžství, a to 40 let od vysvěcení, osloví kněz P. Leopold Nesveda, který k nám jezdí sloužit mše svaté 1 x za měsíc z Rakvic. Byl vysvěcen 24. června 1979, popřejeme mu, poděkujeme za dar kněžství 23.6.

Ve čtvrtek 20.6. slaví církev Slavnost Těla a Krve Páně neboli Boží Tělo. V našem kostele oslavíme tento svátek ve čtvrtek mši svatou a Eucharistickou adorací. V Podivíně se tato Slavnost bude slavit v neděli 23.6. mši svatou a Eucharistickým průvodem a adorací kolem kostela. Mše svatá v 10. 30 hod.

Poděkování.

V měsíci dubnu proběhla v kostele sbírka oblečení pro Charitu. Charita Brno děkuje všem dárcům za darované oblečení i obuv. Panu Josefu Černému děkujeme za novou nástěnku pro kostel, a panu Jaroslavu Čechovi za zahradnické práce u kostela. Všem za jakékoliv služby pro kostel a přípravu oslavy výročí kněžství a to jak finanční dary, tak zákusky, chlebičky i pití a ovoce. Poděkování i za finanční dary ve sbírkách.

V tomto období jsme se však také rozloučili v kostele a doprovodili na místo věčného odpočinku paní Marií Kosíkovou a s panem Ottou Hubáčkem.

Co nás čeká? Prázdniny, dovolené, poutě. 5.7. se konají každoročně Cyrilometodějské poutě. I v naší farnosti v Podivíně bude poutní mše svatá v 10 hodin v parku u kostela. Největší pouť je na Velehradě, začíná už podvečer 4.7., každoročně se koná pouť i v Mikulčicích na Valech. Zde bývá až odpoledne od 15 hodin.

17.7. je dnem, kdy si církev připomíná blahoslaveného slovenského biskupa a mučedníka Petra Pavla Gojdiče. Jeho ostatky byly před pěti lety vloženy do oltáře našeho kostela otcem biskupem Vojtěchem při svěcení kostela. Připomeneme při mši svaté. V neděli 21.7. odpoledne bude kostel od 14 hodin přístupný k prohlídce s možností výstupu k hodinám i ke zvonům, do věže nás provedou manželé Nešporovi. 19.7. bude sloužena mše svatá za zakladatele Omladiny a lidové strany - výročí 100 let.

Prázdniny uplynou jako voda a v září začátek nového školního roku. Zveme děti i mládež pro požehnání do nového školního roku při mši svaté 8.9. v 9.30 hodin. Požehnány budou i aktovky.

V září má velký svátek náš kostel, protože patronem je svatý archanděl Michael, jehož svátek se slaví 29.9. I když hody jsou v plánu obce už týden napřed, v kostele na hody bude mše svatá jako každoročně s poděkováním za úrodu a 29.9. ze svátku sv. Michaela. V pondělí na hody 23.9. bude v podvečer mše svatá za zemřelé farníky.

Mše svaté jsou o nedělích slouženy v 9.30 hod. v Ladné a v 11 hod. v Podivíně. V pátek je naše mše svatá v 18.30 hodin. V Podivíně ve čtvrtek v 18.30. Případné změny jsou oznámeny při nedělních bohoslužbách.

Přeji Vám všem krásné letní dny, načerpání nových sil fyzických i duchovních, radost a pohodu. Také šťastný návrat domů z našich dovolenkových cest.

Paní Ludmila Střelská

JAN

Opět se vracím k tématu příběhů z mého lesnického života, které jsem na chvíli opustil, protože mne zaujala zřetelná přítomnost v naší obci, za což se čtenářům omlouvám a doufám, že mi můj prohrěšek bude odpuštěn.

Začal jsem s vyprávěním o komerčních lovech u státních lesů, tedy dnes u LČR, které zhodnocují myslivecký chov zvěře, do něhož jsou vkládány ne-

malé finanční prostředky. Dnes bych chtěl vyprávět o Janovi, jak už naznačuje název příběhu. Už jsem se o něm zmínil v minulém příběhu, kde mi toleroval můj prohrěšek, že jsem si nevšiml hnízda sršňů na posedu a čekal se mnou na srnce, sedě na příčce dřevěného žebříku, aniž to hlásil mým nadřízeným. Za to jsem mu byl velmi vděčný a doprovázel jsem ho rád. Tehdy už jsme se nějaký čas znali

a já jsem v jeho toleranci tak „trošku“ doufal. Ale začneme od začátku. Jak už víme, byl to rakouský státní občan. Jeho celé jméno znělo Johann Windbrechtlinger, což mi připadalo skoro jako pomsta jazyka Německého a chvíli mi trvalo, než jsem se ho naučil vyslovovat. Netrvalo to ovšem dlouho, začali jsme si tykat, říkal jsem mu familiérně Johann a později to už byl jen Hanzí, jako většina Johan-

nů v Rakousích. Pro snadnější čtení mu budu říkat Jan. Loveckého průvodce při lovu srnců jsem mu dělal v druhé polovině devadesátých let několik let za sebou. Tehdy jsme spolu vyhlíželi z posedů parůžkaté krasavce za krásných večerů, zbarvených do ruda zapadajícím sluncem, nebo v mlžných oparech chladných rán, kdy jsme čekali toužebně kromě úlovku, až nám zahřejí prochládlé kosti první paprsky slunce, které teprve mělo vyjít. Vždy to však tak poetické nebylo, párkrát jsme lovili i v dešti, kdy nás studila na zádech promočená košile. Pokud byl při lovu úspěch, na všechny strasti dal rázem zapomenout a vždy nás také hned rozehrál. Někdy se však slovit nepodařilo, i když to bylo jen párkrát, to pak paměť strasti uchová v hlavě déle. Ale úplně celý smolný den jsme neměli žádný. Když se někdy nepodařilo večer, povedlo se ráno a obráceně. Jan byl vysoký šlachovitý chlap, docela ostře řezaných rysů, ramenatý, s pronikavými očima. Na čtení sice potřeboval slabší brýle, ale do dálky viděl jako rys, na to že měl již několik let přes sedmdesátku, byl vynikajícím střelcem, který kulovnicí téměř nechybil. S brokovnicí už mu to tak dobře nešlo, proto také o brokové střelbě občas mluvil dost nelichotivě. Ale naším hlavním cílem byli parůžkáči, popřípadě nějaký ten lončák, nebo sele, to je zvěř spárkatá a černá, která se dnes u nás loví zásadně kulí, i když vždy tomu tak nebylo, ale o tom jindy. Povoláním byl Jan „Bauer“, po našem by se dříve řeklo sedlák, a to se vším všudy, trochu paličatý, trochu opatrný na Schilling (tehdy se ještě v Rakousích neplatilo Eurem), i trochu hamizný, ale s dobrým srdcem. Bydlel v malé víscce poblíž Gaweinstal a byl vlastníkem několika desítek hektarů polí, která obdělával sám se svou ženou a rodinou svého synovce, samozřejmě s prvotřídní mechanizací. Jedno se mu rozhodně nedalo upřít – byl velmi pracovitý, až skoro workoholik. Přitom jeho synovec měl ještě zavedenou svou vlastní truhlářskou živnost. V blízkosti svého bydliště měl malou zeleninovou farmu, kde na jaře až do léta pěstoval rychlenou zeleninu a sám celou sezonu ve všední dny vstával ráno ve čtyři hodiny a svoje výpěstky vozil prodávat na trhu ve Vídni, kam cesta autem (Volkswagen – Brouk) trvala dobré půl hodiny. Vracíval se před obědem a odpoledne hurá opět do práce. Píší to proto, že bude ještě zmínka o tom, že na posedech dost často pospával. Jeho hlavní zálibou byl „Jagd und Jagdwaffen“, tedy česky myslivost a lovecké zbraně. Ve svém vlastnictví měl kolem dvaceti ku-

lovníc, k tomu několik zbraní kombinovaných (kulová s brokovou, kozlice) a samozřejmě také brokovnice, které nepočítal, poněvadž brokovnice je v Rakousku v prodeji volně, což znamená, že si ji může koupit každý bez nákupního povolení. Zbraně ale nenakupoval nové, jak by si mohl někdo myslet, na to byl Jan velmi šetrný. Dělal to tím způsobem, že objížděl aukce loveckých zbraní v celém Dolním Rakousku i dál a nakupoval s patřičnou slevou, přitom si dovedl dobře vybírat, protože jeho pušky byly vždy prvotřídní, jak mohu sám potvrdit. Na to měl svého známého puškaře, mistra svého oboru, který mu koupené zbraně pečlivě upravoval a přizpůsoboval podle jeho vlastního přání. A tak se stávalo, že na každém lovu míval jinou pušku, kterou právě koupil a přijel zkusit na lovu (na střelnici byla dobře vyzkoušená už doma), nebo to byla jeho „oblíbená“, kterou si právě oblíbil. Když přijel poprvé na polesí se svou skupinou, složenou ze čtyř lovců, mluvících Dolnorakouským dialektem, kterému nikdo z nás moc nerozuměl, až na jednoho, který mluvil nářečím Vídeňským, kterému jsme rozuměli ještě hůř. Ale za to měl typicky rakouské příjmení, jmenoval se totiž „Čírtek“ a tohoto pana Čírta jsem na doprovod vyfasoval právě já. Lov s ním se hned večer dobře podařil, protože jsme měli perfektní úspěch. Zázitek to byl nádherný, řekl bych až nevšedně famózní, který bych tu také rád někdy vyličil, ale do tohoto příběhu už by se bohužel nevešel, tak až v některém dalším. Jana si tehdy vybral sám náš pan vedoucí, ale ten večer měli na posedu smělu a neslovili. Oba byli z toho trochu mrzutí, foťt ještě navíc z toho, že se s Janem těžko domlouval. Když jsme byli sami, šeptl mi do ucha, že to jaksi není ta Němčina, kterou se učil on kdysi ve škole, což byla svatá pravda. Ještě ten večer hosté měli odjet na místo noclehu, které bylo domluveno s polesím Mikulov v jednom vinném sklepě v Pavlově a ráno k dalšímu lovu přijet přímo na místo, kde se ten večer s doprovodem rozešli a pokračovat v dalším lovu. Všichni s domluvou souhlasili, kromě mého hosta pana Čírta. Ten se velmi vážně rozčílil, že je to špatně a že to je špatná domluva a že on sem, tak daleko z Pavlova netrefí a že se to musí rozhodně udělat jinak (měl přijet k Ladenskému mostu, stačilo v Lednici odbočit na Mlýnskou cestu). Nepomohlo žádné přesvědčování jeho kolegů, nakonec vytáhl pětistovku, strčil mi ji do kapsy a pravil „příjeď pro mě ráno do Pavlova“ a našťvaně odejel. Podíval jsem se na šéfa, ten souhlasně

pokývl hlavou a já měl o výdělek postaráno. Jenže to znamenalo místo ve čtyři vstávat po třetí ráno, což bylo vražedné, ale jiné řešení nebylo. Jenže věc měla ještě pokračování. Protože ostatní dva hosté ulovili rovněž, bylo třeba ošetřit úlovky a odvézt do mrazícího boxu. Než se všechno odbylo, bylo po jedenácté a já přijel do hájenky o půl dvanácté. V tu dobu, mi zavolal foťt, že má zprávu z Pavlova. Čírta prý zlost nepřešla a ještě večer se sebral a odjel zpět do Vídně a dál lovit nebude, takže místo hororu jsem měl mít v neděli dokonce volno. Ne že bych z toho neměl radost, ale starost mi dělala pětistovka, která mě začala pálit v kapse. Pro ten večer jsem to ale pustil z hlavy a spal jsem do rána jako zabitý. Nedělní ráno bylo deštivé, pršet začalo prý hned po půlnoci. V poledne mi zavolal znovu šéf opět ve špatné náladě, že už si neví rady, od božského rána prý o srnčí ani nezavádili a host prý už je dost nervózní a on sám by si potřeboval odpočinout, jestli prý bych ho nechtěl odpoledne vystřídat. Šéfovi, jak známo není radno odporovat a tak, ač v duchu nerad, jsem souhlasil. Jan byl opravdu nevrly, ač měl na sobě pršiplášť. Snažil jsem se mu vysvětlit, že budeme muset „pirsten“, česky „šoulat“ (myslivecký výraz pro absolutně tichou, pomalou chůzi s dobrým větrem, častým zastavováním a pozorováním blízkého okolí). Když to uslyšel, málem vybuchl vztekem, že nikam už chodit nebude a chce si sednout na nějaký posed, kde neprší. S velkou trpělivostí, jsem mu vysvětloval, že srnčí zvěř v dešti bývá přes den zalehlá u okrajů pasek a luk a čeká na konec deště, kdy vysvitne sluníčko, které ji osuší a při tom se snaží také napást. Na posedu v tuto dobu bychom sice byli v suchu, ale mohli bychom si tak leda zdřímnout (skoro jsem ho podezíral, že s tím počítal), stále byl vtělenou opozicí a nechtěl o šoulání ani slyšet. Když jsem byl stále neoblomný, najednou se podíval na hodinky, pak otráveně mávl rukou a pravil: „Pojďme teda chodit“! Učit ho tichou chůzí by bylo absolutně zbytečné, protože chodil jako traťový pochůzkář. Byla tu však velká výhoda, že deštěm bylo všechno rozmoklé a tráva ani listí nešustilo. Důvodem, že nakonec souhlasil, bylo to, že na neděli byl domluvený konec lovu v osmáct hodin z důvodů jejich včasnějšího odjezdu. Asi si řekl, že už to nějak přežije. Za tu slabou hodinu a půl jsem ho přivedl ke dvěma lovným srncům. Bohužel však oběma pro tentokrát zůstal život zachován. Prvního jsem uviděl ležet na okraji louky před námi a neměl o nás ani tušení. Posunkem jsem Janovi nazna-

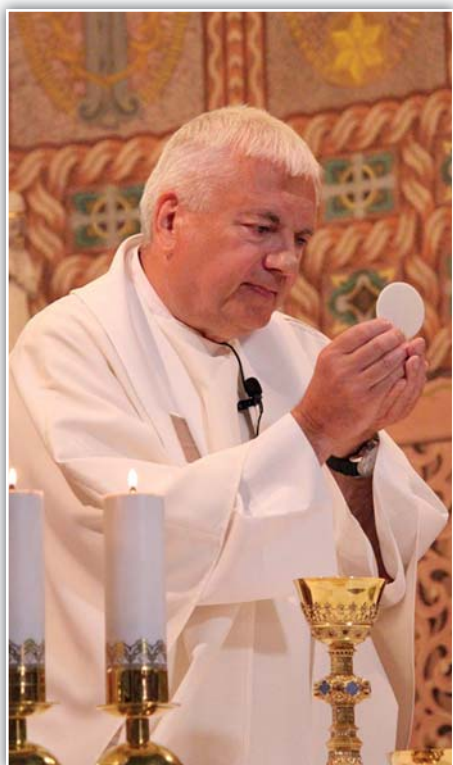
čil, aby se připravil, že ho zvednu. Dvakrát jsem do dlaní napodobil srnčí zabe-kání a srnec se postavil jako strunka, krásně bokem natočený a jistil směrem k nám. Ale Jan, asi dlouhou nečinností, byl pomalý. Srnec stál asi minutu a odskočil za sebe do lesa. S druhým srnečkem to dopadlo podobně, ten však o nás věděl již od počátku a díval se na nás. Jan, který již měl tentokrát zamířeno, se díval na mne, kdy mu dám pokyn. Stačilo mi jedině mrknutí a viděl jsem, že srnec je odstřelový a ve zlomku vteřiny jsem kývl. Uslyšel jsem tiknutí napínáčku kulovnice, když srnec dlouhým skokem zmizel za keřem v lese. Bylo něco po půl šesté, když jsme se vraceli k lovecké chatě, kde nás čekali jeho kolegové. Na Janovi jsem najednou pozoroval změnu nálad, oko měl jiskrnější a úkradkem jsem zahlédl i nenápadný úsměv. Čekal jsem spíš další nespokojenost a tohle mne překvapilo. Škoda, řekl jsem, abych ho vyprovokoval k nějaké řeči. Jaká škoda, řekl mi k mému překvapení, kdybych byl rychlejší, mohli jsme teď jet pro dva srnce, mně se z tohoto smolného lovu ten dnešní záběr líbil nejlíp. Příště to určitě napravíme, ale za průvodce si vyhrazení tebe – prohlásil a to byla poklona, kterou jsem ani ve snu nečekal. V hovoru jsem se mu zmínil, že jsem dostal od Čírtka peníze, které bych mu měl vrátit. Tentokrát se rozesmál na celé kolo. Zeptal se

mne, kolik jsem dostal, když jsem mu řekl částku, rozchechtal se ještě víc a řekl, že pro magnáta jeho formátu je to pakatel a kdyby peníze chtěl zpátky, jistě by se pro ně vrátil, abych mu nic nevracel, že má peněz dost. A pak jsme s Janem ještě pár sezon lovili a povětšinou už jen úspěšně a vždy žádal za loveckého průvodce výlučně mne. Při dalším lovu jsem hned objevil jeho příslovečnou šetrnost. Při čekání na posedu nám vyšel srnec, který měl o něco silnější trofej, než si Jan zažádal. Upozornil jsem na to, že parůžky, podle mého odhadu budou mít o pár bodů víc. Zeptal se mně, na kolik ho odhaduji, řekl jsem, že asi na 90 bodů. Okamžitě zašmátral v náprsní kapse kamizolky a vytáhl zánovní kalkulačku, rozezněla se tlačítka a pak vyřkl ortel: „Příliš drahé“! A šli jsme o dům dál. Na jedné čekané, jako dost často, blaženě dřímal, opřený hlavou o ruku na opěradle, ale tentokrát mu spadl klobouk s hlavy a propadl až pod posed na zem. Považoval jsem za povinnost ho na to upozornit, jemně jsem do něho strčil a zeptal se ho, jestli ho mám podat. Trochu vyjeveně se na mně podíval, pak dolů na klobouk a řekl: „Scheis ma darauf“, což by se do češtiny dalo přeložit asi jako „Serme na to“, a dodal k tomu „až vyjde, tak mně vzbud“ a uložil se k dalšímu klímbání. Jindy jsem mu hlásil, že v kolegově úseku kde lovil jeho synovec, padly už tři kulové výstřely. „To bylo urči-

tě vedle, to jsou oba stejní břídilové“, prohlásil přesvědčivě a mávl rukou. Jednou brzy ráno jsme k obeznanému srnci museli došoulat vysokou, silně zarosenou trávou. O tomto srnci s oblibou prohlašoval, že je jeho nejdražší, protože si kvůli němu musel umývat kolena. Příběhů by bylo ještě dost, přesto že byl svérázná osobnost, byla s ním vždy legrace a žádná nuda. Ulovili jsme spolu kolem necelé dvacítky srnců. Jednou přijel s kolegy zase na lovy, jako obvykle v půli května a po prvé jsem ho skoro nemohl poznat. Byl pohublý s nažloutlým bělmem a vpadlými lícními kostmi. Když jsme zasedli na kazatelnu, po úspěšném lovu, jsem se dovolil ho zeptat co je mu, že vypadá dost špatně. Trochu se nuceně pousmál a řekl: „Budu muset do špitálu, někde jsem chytil žloutenku“. Docela jsem se lekl a bezděčně jsem vyhrkl, že je to nebezpečné. Opět s úsměvem pokrčil rameny a s bohorovným klidem mi na to řekl: „Každý musí jednou zemřít“, vzal mě za rameno a sedli jsme spolu do auta. To byla poslední naše společná rozmluva. Ještě před srnčí říjí přišlo parte od jeho synovce oznamující jeho úmrtí a já jsem ho už doprovodil jen, na posledním „Pirštu“ a hodil mu do hrobu poslední zelený úlomek. Jeho tělo nyní spočívá na hřbitůvku v malé obci Atzelsdorf a Jan už loví určitě v nedotčených vesmírných revírech, kde mu je Svatý Hubert stále po ruce.

Ladná, 12.6.2019 LaNo

OSLAVA 25. VÝROČÍ KNĚŽSKÉHO SVĚCENÍ

Jak postupujeme životem, utíkají léta a jen různé milníky nám připomínají minulost, která byla mnohdy krásná a plná očekávání toho, co přijde.

Jedním z takových krásných milníků je moje výročí, na které rád vzpomenu každý rok, zvláště se svými spolubratry v kněžské službě. Vždycky se totiž někde shledáme.

V letošním roce jsem více vzpomínal a slavil spolu s vámi a to čtvrtstoletí od mého kněžského svěcení. Je to zvláštní, když se řekne „čtvrtstoletí“.

Tehdy jsem nastoupil kněžskou službu v Židlochovicích, kde jsem zůstal dva roky kaplanem. Těšil jsem se však už na nové samostatné působení. I toto nakonec přinesl čas. Byl jsem ustanoven administrátorem a farářem v Lysicích na okrese Blansko. Tehdy tam vrcholilo velké napětí a rozepře mezi některými farníky v čele s tehdejšími duchovními, školou a obecním úřadem. I takové věci se stávají. Mým tehdejšími úkolem, jak jsem to cítil, bylo zklidnit celou situaci. Byl jsem rád, že se to povedlo a vzájemně jsme se všichni přijali. Zůstal jsem tam plných 18 roků, což je zpětně neuvěřitelné. Po těch letech jsem se těšil na změnu a mohl jsem zavítat jinam.

S radostí jsem přijal nabídku působit na Jižní Moravě v Podivíně, Ladné, Rakvicích a Přítlukách. Je to přece můj kraj, do kterého jsem se mohl vrátit. Dalších pět let působení mě přivedlo do chvíle onoho významného výročí, které jsem oslavil v neděli 16. června spolu s vámi farníky a přáteli.

Velmi moc děkuji vám a také zastupitelům obce v čele s paní starostkou za všechna krásná přání, povzbuzení do další služby a za příjemné posezení a vzájemné setkání v kulturním domě. Jsem za to vděčný, zvláště také za milé a bohaté pohostění pro všechny zúčastněné.

Těším se na to, co nám život pěkného opět přinese a na všechna další milá setkání.

S díky P. Slavomír Bedřich

O HYPOTÉZÁCH ANEB SYMPTOMATICKÁ PROCHÁZKA PO LEŠENÍ

pokračování z minulého čísla

Z hypotézy lze odvodit teorém. Podle učených akademických encyklopedií je teorém dokázané, pravdivé, a tudíž platné tvrzení v dané axiomatické soustavě. Adjektivum axiomatický označuje podle stejné encyklopedie něco, co je vybudované odvozováním z axiomů nebo zkrátka na axiomech. Axiom sám je pak, tvrzení; základní nedotknutelná věta, samozřejmá i bez důkazu či zkrátka postulát; postulát je požadavek, aneb předpoklad přijímaný bez důkazu, čili dogma. A konečně dogma lze chápat jako výchozí poučku, základní tezi nepřipouštějící pochyby, nebo zkrátka neomylné východisko.

Stejně jako v předchozím případě, tj. v případě hypotézy, bude laikovi zřejmě srozumitelnější nějaká výstižná metafora. Douglas R. Hofstadter (*1945), americký vědec zabývající se interdisciplinárními tématy jako vědomí, teorie překladu, tvořivost a srovnáváním lidského rozumu a umělé inteligence, známý především pro svou knihu Gödel, Escher, Bach (s podtitulem Existenciální gordická balada – Metaforická fuga o myslí a strojích v duchu Lewise Carrolla), za kterou v roce 1980 získal Pulitzerovu cenu, ve zmiňované knize mj. píše: „Teorém lze přirovnat k perle a metodu důkazu k perlododce. Perla je oceňována pro její lesk a jednoduchý tvar; perlododka je složitý živočich, v jehož útrobních se rodí takový podivuhodně jednoduchý skvost.“

Nyní se nabízí zcela legitimní otázka, k čemu jsou vlastně nové hypotézy a teorémy dobré? Místo pojmu hypotéza a teorém lze do výše uvedené otázky dosadit slovo teorie. Americký psycholog německého původu, považovaný za zakladatele nebo přinejmenším průkopníka sociální psychologie, Kurt Lewin (1890 - 1947), tvrdil, že: „Není nic praktičtějšího, než dobrá teorie.“

Dobrou, tj. praktickou, teorii může být teorie stará i nová, a pokud nová, pak nejlépe přímo průlomová či dokonce revoluční, tj. převratná. Americký filozof, fyzik a teoretik vědy a vědeckého poznání, Thomas Samuel Kuhn (1922 - 1996), považovaný za jednoho z nejvýznamnějších teoretiků vědy 20. stol., ve své světově uznávané knize Struktura vědeckých revolucí (The Structure of Scientific Revolutions z roku 1962) ukazuje, že kaž-

dý významný průlom v oblasti vědeckého snažení je nejprve porušením tradice starého způsobu myšlení. Než je nová skutečnost vědeckou obcí rozpoznána nebo dokonce akceptována, trvá to podle Kuhna 30 až 50 let.² V podstatě tak dlouho, dokud nevyroste a neprosadí se nová vědecká generace, která je schopna absorbovat nové poznatky a prosadit nové myšlení a to nejen do vyučovacích osnov na školách / univerzitách, ale zejména do praxe.

V této souvislosti se ve vědě hovoří o tzv. změně paradigmatu. Dochází k ní v době, kdy se zdá, že všechny fundamentální problémy v daném oboru jsou již vyřešeny a zbývá „dovysvětlit jen pár drobností“ – několik tradičními metodami neřešitelných problémů – nebo naopak, když stávající už přestává fungovat a dostává se do slepé uličky. K tomu americký matematik, zakladatel kybernetiky, Norbert Wiener (1894 - 1964), výstižně říká: „Nejplodnější obory pro rozvoj věd jsou ty, které byly zanedbávány jako země nikoho mezi různými, pevně vymezenými vědními oblastmi.“

Existuje tu ovšem jedno úskalí. Nové a tím spíše průlomové teorie nemusí být správné. Mohou být mylné, nepravdivé a tím pádem dokonce škodlivé. A na to se také mnohdy přijde až za nějakých 30 až 50 let od jejich zavedení do praxe. To konec konců potvrzuje i tzv. Wilkieho zákon (z tzv. Murphyho zákonů Arthura Blocha), který říká, že: „Dobré heslo může pozdržet vývoj i o padesát let.“ Místo slova heslo lze dosadit pojmy jako ideologie, teorie či hypotéza. Podobně německý podnikatel a autor evoluci odporujících populárně naučných knih z oblasti geologie, geofyziky, evoluce a paleontologie, Hans-Joachim Zillmer (*1950), vyzpozoval, že: „Chybnou teorii vyprodukují lidé více záhad, než jich dokážou vyřešit.“ Namísto slova záhada lze dosadit slovo problém.

A stejně se najdou takoví, kteří se snaží teorie jednou odvezené na smetiště dějin kvůli tomu, že se ukázaly jako mylné, znovuvzkřísit a uvést do praxe. Opírají se tak zřejmě o výrok irského spisovatele Joyce Caryho (1888 - 1957), který tvrdil, že: „I špatná doktrína je pořád lepší než žádná. Můžete ji zkoušet, odchylovat se od ní, vaše mysl má z čeho vycházet. Abyste mohli postavit maják, potřebujete skálu.“

Americký investor a multimiliardář maďarského původu, George Soros (*1930), jízlivě přirovnává striktní držení se vědeckých teorií či hypotéz, které se už dávno ukazují jako neplatné, či dokonce mylné a škodlivé k tzv. Peterovu principu ze sociálních teorií, podle něhož jsou zaměstnanci, kteří se osvědčili v pracovní pozici na určité úrovni, povyšováni tak dlouho, dokud se nedostanou na pozici, na niž nestačí, a na té pak dlouhodobě setrvávají (zpravidla až do jejich odchodu do důchodu).

Podobně teorie, které se v praxi neosvědčily, jsou tedy podle Sorose přesouvány někam jinam, kde budou méně škodit. Třeba (zpátky) na akademickou půdu. Jejich přínos, pokud vůbec lze o nějakém (alespoň didakticko-pedagogickém) přínosu mluvit, totiž zůstává pouze v historicko-teoretické rovině. Omyly v teoriích a vědách a tudíž jejich nulový přínos společnosti připustil i profesor filozofie na Univerzitě v Giessenu a prezident Německé společnosti pro filozofii Odo Marquart (1928 - 2015), když konstatoval, že „Filozofie se dokázala mistrovsky vypořádat s tím, že není k ničemu užitečná.“

Pokud bychom se ptali, jak konkrétně se filozofie dokázala se svojí neužitečností vypořádat, totiž cože konkrétního se za tím mistrovským vypořádáním se filozofie se svou neužitečností skrývá, dostalo by se nám zřejmě odpovědi v tom smyslu, že pro filozofii je typické, že otázkou formulovanou na určité úrovni začíná a otázkou formulovanou na vyšší úrovni končí.

Zdeněk Vrbík

1) Jeho otcem byl americký fyzik, Robert Hofstadter (1915 - 1990), nositel Nobelovy ceny za fyziku z roku 1961 (společně s Rudolfem L. Mössbauerem) za studium struktury nukleonů pomocí rozptylu elektronů na atomových jádrech.
2) U politických myšlenkových proudů je tato lhůta - doba pro generační výměnu politické reprezentace - zřejmě o něco kratší. Americký spisovatel, filosof, esejist a dramatik Robert A. Wilson (1932 - 2007) tvrdí, že „Stačí 20 let, aby se z radikála stal konzervatívec, a to aniž by musel měnit své názory.“ Nicméně podobně je tomu s přijetím některých uměleckých děl. Např. opera Carmen francouzského hudebního skladatele George Bizeta (1838 - 1875), která dnes patří mezi nejpopulárnější a nejuváděnější opery, při premiéře v Paříži před francouzským publikem zcela propadla. Bizet zemřel čtvrt roku po premiéře zklamán, ovšem pevně přesvědčen, že se jedná o jeho nejlepší operu. Za pravdu mu dal teprve o několik let později stále silící úspěch v zahraničí. (I zde platí, že doma není nikdo prorokem.)
3) Tento termín (slovní spojení paradigm shift) zavedl právě Thomas S. Kuhn ve své výše zmiňované knize.
4) Wilkie's Law: A good slogan can stop analysis for fifty years.
5) Mit einer falschen Theorie erzeugt man mehr Rätsel, als man löst.
6) K poučitelnosti člověka z historických chyb anglický spisovatel Aldous Huxley (1894 - 1963) říká: „Nejdůležitějším ponaučením vyplývajícím ze studia historie je zjištění, že člověk se z historie nedokáže poučit.“
7) Podobně britský filosof, logik a matematik, Bertrand Russell (1872 - 1970) říká: „Úlohou filosofie je začít něčím jednoduchým, co ani nestojí za řeč, a skončit něčím paradoxním, čemu nikdo neuvěří.“

MĚŠŤANKA V PODIVÍNĚ

Do „měšťanky“ v Podivíně, jak se tenkrát říkalo šesté až osmé třídě základní školy jsme se nijak zvlášť až na výjimky netěšili. Z vyprávění starších jsme věděli, že nás čeká každodenní putování po hrázce kolem Svodnice, a to téměř za každého počasí. Také jsme věděli, že někteří učitelé a školník pan Pilát mají na Ladeňáky přísnější metr. Zvlášť přísný byl ředitel školy Brabenec, vysoký, zasmušilý chlap. Musím připomenout, že tělesné tresty byly tenkrát běžnou záležitostí.

Když jsme po prvé přišli do školy, tak nám školník Pilát sdělil, že jsme „kandáláci“ a že nás zkrátí.

Na schodišti stál ředitel a stroze nám řekl, do které třídy máme jít. Ve třídě seděla neznámá děcka, počáteční nejistota se brzy ztratila, protože jsme brzo poznali, že mimo to, trochu jinak mluvící, jsou skoro stejní jako my. Oni totiž říkali mlíko, krív a padal u nich dýšť. My jsme díky každodennímu dlouhému pobytu v přírodě byli trochu živější. Naším třídním učitelem celé tři roky byl pan učitel Milan Rak, který v naší třídě vyučoval matematiku a tělocvik. Ten nikdy nerozlišoval odkud kdo je, všem měřil stejným metrem. Přestože kázeňské přestupky (a že jich bylo hodně) řešil svou osvědčenou metodou, jsme ho měli v oblíbě.

Z Ladné jsem měl spolužačky Aničku Grombířovou (Pochylou), Božu Jankovičovou (Brtevníkovou), Marii Michlovskou (Šoškovou), Evu Rebendovou (Tihelkovou), Marii Rebendovou. Z kluků to byli Tonda Lůcký, Ludoš Osička, Jožka Markovič, Jenda Helešic, Tonda Tesařík a Franta Zálešák. Ostatní kluci a děvčata z našeho ročníku chodili do třídy B.

Do školy jsme jezdili na kolech, většina z nás měla nějaké starší opravené kolo, jenom dva naši spolužáci měli Tonda Lůcký (Toneček) a Franta Zálešák měli nová kola. To, co jsme zažili při našich cestách do školy je na dlouhé vyprávění. Ráno jsme se stavovali pro Tonečka, ten nebyl nikdy nachystaný, počkali jsme na něho a rychle jsme šlapali k Podivínu. Do školy se nám moc nechtělo, ale věděli jsme, že tam musíme. Nechuť ke školní docházce byla u někoho tak velká, že si vrazil rysováček do duše kola a řekl, ať ho omluvíme. Někdy jsme ještě narychlo dopisovali úlohy. Samozřejmě jsme byli rádi když přšelo, to jsme do školy nešli. Podivínští nám to záviděli a říkali, že v Lanštorfě „pršau“. Když některý snaživec chtěl jít i za deště do školy, tak mu

v této snaze zabránili osmáci, kteří se postarali o to, aby do školy nikdo nešel. Největší šprti věděli, že u Šlosarových číhali osmáci. Proto jeli do školy polní cestou, které se říkalo „lůkama“. Tato cesta vede kolem nové zástavby na „Ovčačkách“ a ústila na Zborovské ulici v Podivíně.

Tenkrát se moc neřešilo, jak žáci prosívají. Ten, kdo se učil dobře, tak studoval nějakou školu a ten komu to moc nešlo, se něčím vyučil anebo šel přímo pracovat.

V tu dobu se o nějakém „dis“ ani nevědělo.

Příroda v té době vypadala jinak než dnes. Na pravé i levé straně od Svodnice byly louky. V tu dobu se několikrát za rok rozvodnila řeka Dyje. Hráze kolem Svodnice zabránily vodě, aby zaplavila louky a pole na pravé straně od Svodnice. Přesto, že voda zaplavovala louky často, byly tyto louky plné zvěřě a lučního kvítí. Nejvíce se tam dařilo zajícům, koroptvím, bažantům a srnčí zvěři. Na Spáleniskách měli dobré podmínky k životu vodní ptáci. V odvodňovacích struhách žili čolci. Ve Svodnici žilo mnoho ondatér. Pokud to šlo, tak jsme jezdili na kolech, ale když se dostavila zima, nezbylo nic jiného, než chodit pěšky. Zrovna v tu dobu, kdy jsme chodili do školy v Podivíně byly tuhé zimy. Někdy jsme se před silným větrem chránili chůzí po zamrzlé Svodnici, tam větru bránily hráze. Když byla zamrzlá vylétá voda, tak jsme jezdili do školy na bruslích. S Tonečkem jsme si koupili v podivínském Kovomatě kanady, stály 16 korun, to si pamatuji. Přišroubovaly se na kožené boty (komisňáky). Ráno jsme došli k Lůckým (Šlosarom) pro Tonečka. Ten ještě pobíhal po kuchyni v podlíkačkách. Celá rodina ho vypravovala do školy. Potom jsme došli až za hrázku na led, obuli kanady a jeli jsme do školy. Někdy se to úplně nepodařilo a zajeli jsme trochu dál a došli jsme pozdě.

Oblečení odpovídalo tehdejší době. V zimě jsme nosili v tu dobu dost rozšířené kabáty „hubertuse“, nějakou zimní čepici, nebo beranici. Obuté jsme měli buď zimní boty meltonky nebo komisňáky. Když bylo mokro, tak jsme nosili gumáky. Jedna z mnohých příhod se nám stala v zimě. Tradičně jsme se stavili pro Tonečka. Byl s námi ještě Jožka Melichar a Jožka Markovič. Šli jsme poslední a u „vrby“, to bylo místo, kde se zatáčela Svodnice, jsme si řekli, že si uděláme přestávku. Kabele jsme nechali pod hrázkou,

vzali si svačiny a zašli asi 50 metrů do palachu. Snědli jsme svačiny, pokouřili jsme (Jožka Markovič vzal doma tato cigarety - partyzány) a cítili jsme se dobře. Ovšem jenom do chvíle, než jsme zahlédli, jak se od Podivína po hrázce blíží tmavomodrá uniforma, a s ní i pořádný průšvih. Byl to pan Karel Melichar, lanštorfský rodák. Žil v Podivíně, byl policajt a měl na starosti i Ladnou. Zahlédli naše kabele, prohlédl si naše žakovské knížky a zavolal na nás, ať už vylezem z palachu. Vynadal nám a poslal nás do školy. Nezradil nás, protože tam byl i jeho synovec Jožka. Dorazili jsme k Podivínu a měli jsme obavy jít do školy, protože podle rozvrhu jsme měli mít hudební výchovu. Tu v naší třídě vyučoval ředitel Brabenec a z toho jsme měli opravdu strach. Proto jsme počkali potřebnou dobu ve stohu a potom teprve šli do školy. Třídní učitel Rak nic nevyšetřoval, dal každému facku a něco zapsal do třídní knihy. O přestávce jsem se podíval, co tam napsal. Bylo tam napsáno „sněhová vánice a krupobití“, tak vysvětlil naši nepřítomnost.

Třídní učitel Milan Rak přišel po nějaké čtvrtletní klasifikaci celkem smutný. Naše třída byla vyhodnocena jako nejhorší ve všech ukazatelích. Ať už to byl prospěch, chování, sběr papíru nebo léčivých rostlin, spojení. Věděl dobře, že s prospěchem a chováním nic neudělá a proto nám navrhl, abychom to zkusili v ostatních disciplínách. Nasbírali jsme starého papíru, přesvědčili rodiče, aby nám dali peníze na spojení. Vyklidili jsme část půdy ve škole, vzali doma pytle a srpy. U šutráku rostla ve velkém léčivá rostlina přeslička, našli jsme ji a usušili na půdě. Příští čtvrtletí jsme tyto disciplíny s převahou vyhráli. Náš třídní byl výborný organizátor školních výletů. Pro mě je nezapomenutelný asi tří nebo čtyřdenní výlet do Tater. Byl výborný fotbalista, potkávali jsme se s ním ještě dlouhou dobu. Do vysokého věku potom působil jako fotbalový rozhodčí.

Na školním dvoře byl vybudován z iniciativy našeho třídního atletický stadionek. Dvěšestmetrový ovál, šedesátimetrová rovinka, doskočiště. Jednou jsme v tělocviku házeli míčkem. Házeli jsme směrem ke škole a mě a Jožkovi Markovičovi se zdálo, že je to příliš blízko, věděli jsme co máme v ruce. Řekli jsme to třídnímu a on nám s úsměvem řekl ať klidně házem, že když vyrazíme okno, tak on to zaplatí. To nás vyprovokovalo k velkým

výkonům. Jožka hodil, míček přeletěl stadion a dopadl na střechu dřevěné boudy, kterou si přistavěl k budově školy pan školník a pěstoval v ní králíky a holuby. Z boudy vyletěli vyplašení holubi. Potom jsem házel já a okno nad tou boudou se vysypalo. Za ty výkony jsme dostali pochvalu a velké uznání. Nezbylo ale nic jiného než zanést okno ke sklenářovi a náš třídní Rak to zaplatil.

Dlouhodobé problémy měl s naším třídním Ludoš Osíčka, hlavně kvůli časté absenci ve školní docházce. Když vypuklo jaro, tak si Ludoš udělil asi čtrnáctidenní volno a svému strýci Karlovi Slováčkovi (soukromý zemědělec) pomáhal s jarními pracemi. Samozřejmě, že pro tuto jeho obětavou činnost neměl pochopení náš třídní. Jednou jsme byli na kolech u Podivína, když Ludoš zjistil, že nemá úlohu z matiky. Měl oprávněné obavy a proto skočil po kolena do vody, a řekl nám „vyřídte Rakovi, že sem sa opral“. A to už tam byl asi dvoucentimetrový led.

Později, když byl náš bývalý třídní učitel Rak v důchodu, jsem se s ním občas potkal. Dojížděl do Rakvic učit na ZŠ němčinu a angličtinu. Já jsem v tu dobu pracoval v Mostárně a setkávali jsme se ve vlaku, byl jsem rád, že ho můžu pozdravit.

Dalším naším oblíbeným učitelem byl pan Teodor Vařejka. Byl to pedagog s velkým „P“ a učil nás přírodopis. On jediný nepoužíval fyzické tresty a přitom svým přístupem a chováním nás dokázal zaujmout. Jeho předností byl také humor a nadhled. Když někdo svačil v jeho hodině, tak mu popřál dobrou chuť. Svému synovi Lubošovi (o rok mladší) řekl „Luboši vyříd' doma svému tatínkovi, aby dohlédl na tvé úkoly“. Vyučování přírodopisu udělal tak zajímavé, že jsem se na jeho hodiny těšil. U stoláře nechal udělat z lipového dřeva desky asi 30 x 30 centimetrů. Z žiletky a kousku dřeva jsme si udělali skalpely, nakoupili špendlíky a pitvali jsme různá zvířata a žížaly. Začali jsme rosňákem, chroustem, vrabcem. Mám dojem, že jsme pitvali i žáby. Dopracovali jsme se k pitvání ryby. Donesli jsme tolik ryb do školy, že ta smrděla rybinou několik dní. Jednou se naši o rok starší kamarádi Vašek Brtevník a Sláva Zrůna rozhodli, že odpolední vyučování se obejde bez nich. Na školním dvoře si vzali kola a chystali se odjet. V tu chvíli potkali učitele Vařejku. Ten rezignovaně prohlásil „dítě, už zase prcháš?“. Neprozradil je.

V roce 1983 jsme měli „čtyřicátníci“ sraz v Podivíně v hale, probíhalo to dobře a vesele. Jožka Tureček, náš spolužák

z Podivína se naráz zvedl a u barpultu koupil dvě velké čokolády a položil je před Tondu Lůckého a řekl mu „tak a teď sme si kvit“. Toneček nic nechápal a řekl mu, že ty čokolády nechce. Jožka mu to vysvětlil. Lůckých měli plnou Svodnicu kačen a když byla jejich sezóna, tak si Toneček nosil ke svačině kačení stehna a játra. U Turečků kačený neměli a tak to Jožka jednou nevydržel a to stehno mu ukradl. Měl výčitky svědomí a proto se k tomu přiznal, a téma čokoládama chtěl Tondu odškodnit.

„Dobré diťa“ Joža Helešic (Heleš) sice s námi do třídy nechodil, ale občas nás ve třídě navštívil, vždycky to skončilo nějakým malérem. Jednou jsme se vrátili o přestávce do třídy, Joža byl uvnitř a nechtěl nás tam pustit. Vší silou držel kliku, my jsme se dobývali dovnitř. Na neštěstí naše třída byla blízko ředitelny a ředitel to bouchání a kopání do dveří musel slyšet. My jsme ještě včas zahlédli, jak ředitel vyrazil směrem k naší třídě a prchli jsme na záchody. Joža si připravil mokrou hubku na mazání tabule, a čekal kdo se objeví mezi dveřmi. Měl smůlu, ve dveřích se objevil ředitel a mokrá, špinavá hubka přistála na jeho bílé košili. Dostal pořádný výprask.

Další příhoda už nemusela dopadnout pro ředitele tak dobře. Laďa Ellinger, náš spolužák, měl strýčka v Americe a toho nenapadlo nic chytřejšího, než aby poslal pubertákovi v Podivíně loveckou dýku. V Americe měli takové dýky na medvědy. Byla dlouhá asi 30 centimetrů. Laďa se přišel s dýkou pochlubit. A hned, že ji také vyzkouší.

Ve třídě byly vysoké dvoukřídle dveře, to byla jediná možnost, jak tu dýku vyzkoušet. Několik pokusů nedopadlo dobře, úspěšný pokus se odehrál v momentě, kdy se otevřely dveře a vedle hlavy ředitele drnčela zabodnutá dýka. Kdo byl poblíž, ten dostal. Rány do dveří z neúspěšných pokusů vyprovokovaly ředitele k tomu, aby šel zkontrolovat co se tam děje a málem přišel k úrazu. Nedávno jsem se ptal Ladě, jak to s tou dýkou dopadlo. Ředitel mu ji zabavil, a na na konci školního roku mu ji vrátil. Protože Laďa pocházel z vážené podivínské rodiny, tak se mu skoro nic nestalo. Jeho otec byl místním poštmistrem, a paní Ellingerová byla všeobecně angažovaná osoba, členka Červeného kříže.

Pan učitel Vacek, Brňák tělem i duší, byl z nějakých důvodů přeložen do Podivína. Šuškal se, že to bylo kvůli ženám. Přes týden bydlel v podnájmu u rodičů našeho spolužáka Petra Šemory. Učil nás český jazyk, dějepis a zeměpis. Byl to člo-

věk mnoha talentů. Ovládal několik jazyků, byl výborný muzikant a zpěvák. Později jsme se dozvěděli, že byl také velmi dobrý sportovec. Zpíval v Brně v operetě. Někdy přinesl ukázat krabice fotografií z jeho vystoupení, to bylo v případě, že měl u nás hudební výchovu místo ředitele. Někteří naši spolužáci ho dokázali pěkně vytočit svými neznalostmi. Jednou jsme ho přemluvili, aby se šel s námi místo odpoledního vyučování vykoupat k Rosnberáku, to je zavezené místo těsně za Podivínem směrem na Lednici. On souhlasil a potutelně se usmíval. My jsme se předváděli, v trenkách jsme skákali z vrby do vody, potápěli se. Potom se nám předvedl pan učitel. On jediný měl plavky, gumovou čepici na hlavě, vylezl na zábradlí mostu a udělal salto do vody. Potom se potopil a vyplaval asi o 40 metrů dál. Pak nám předvedl všechny plavecké styly. Když jsme se ho zeptali, kde se to všechno naučil, tak nám řekl, že byl dorosteneckým reprezentantem a mistrem Československa v plavání. Koncem osmdesátých let jsme ho pozvali na sraz spolužáků. Byl to pořád stejný frajer a výborný společník. V tu dobu žil u své dcery v Praze a ve svém vyšším věku vyučoval na jazykové škole.

Jmenoval jsem jenom tři učitele, to byli ti, kteří mě nejvíc zaujali. Samozřejmě, že těch příhod, ať veselých a nebo méně veselých se odehrálo mnohem víc.

Na závěr bych se chtěl zmínit o svých spolužačkách. Samozřejmě, že se těch našich kousků nezúčastňovaly. Působily dospělejším dojmem, než my kluci. Byla to tichá a hodná děvčata. S odstupem času je obdivuji, jak statečně zvládaly pěší túry do školy za studeného, nevlídného, zimního počasí. Připomínám, že naše docházka do „měšťanky“ v Podivíně se uskutečnila v roce 1954 až 1957.

František Tesařík, leden 2019

DOVOLENÁ SI BLÍŽÍ ... HOTEL NEBO APARTMÁN?

Většina z nás řeší každoročně otázku, kam vyrazit na dovolenou. Jak se do cílové destinace dopravit a jaký druh ubytování si vybrat. Pokud se rozhodneme pro cestu vlastním vozem, většinou volíme země v kratší dojezdové vzdálenosti - Itálii, Chorvatsko apod. Nespornou výhodou cestování po vlastní ose je nezávislost na jízdních řádech, možnost si udělat kdykoliv přestávku, případně si přizpůsobit trasu dle vlastních představ. Zpravidla volíme cestu v nočních, nebo ranních hodinách, abychom se vyhnuli dlouhým kolonám na hraničních přechodech, ale dnes již obvykleji na platebních turniketech při sjezdu z dálnic.

Hotel nebo apartmán? Každý má své pro i proti.

Hotel nabízí komfort a často i volnočasové aktivity, nezřídka má svůj vlastní bazén, posilovnu, bar apod. V rámci poskytování nejlepších služeb pro své hosty často dochází k jisté uniformitě, kdy v podstatě nepoznáme rozdíl mezi dovolenou v Chorvatsku, Španělsku, Malorce, Egyptě... Hotely jsou mnohdy zařízeny tak, že nejsme nuceni opustit resort po celou dobu dovolené. Tato forma ubytování nás však ochuzuje o zážitky a místní tradice.

Pokud zvolíme ubytování v apartmánu, nebo v soukromém domě, kde bydlí i majitelé, dostane se Vám často vřelého přivítání a jistě i nějaké maličkosti v podobě uvítacího, většinou domácího, alkoholického nápoje. Pokud si ubytování zprostředkujeme přes cestovní agenturu, kde

si jen vyzvedneme klíče a nastěhujeme se do apartmánu, který je po dobu dovolené celý náš, můžeme si užívat nerušenou pohodu. Další nespornou výhodou je kuchyně, která je součástí všech apartmánů a je standardně zařízena, tak aby vyhovovala základním potřebám. Otázkou je zda vozit na dovolenou konzervy, zaváčet domácí guláše nebo si na místě užít místní kuchyni a nakupovat v tamních obchodech. Výhodou druhé varianty je pohodlí. Není potřeba balit jedno zavazadlo s jídlem navíc anebo doma trávit hodiny u sporáku. Proč tedy o tom vůbec uvažovat? Většina z nás by řekla, že je to levnější. Před několika lety to tak bylo, dnes už ne tak docela. Ceny potravin již nejsou tak rozdílné. Za nákupy můžeme vyrazit do některého z mnoha supermarketů, ideální volbou jsou ty, které nejsou v centru města. Při nákupu v menších obchodech umístěných ve středu letovisek naopak musíme počítat s tím, že ceny budou vyšší. Můžeme tak ochutnat speciality z lokálních surovin a ocenit skvělou kvalitu místních potravin.

V apartmánu nejsme vázáni časem, nemusíme být v určitou dobu na daném místě a mít obavu z toho, že když přijdeme pozdě na snídani, už nám toho moc nezbyde. Můžeme si ráno přispat nebo si naplánovat celodenní výlet a poznat místní památky a třeba i ochutnat nějakou tu specialitu. V neposlední řadě je důležité zmínit cenu, neboť ubytování v apartmánech je podstatně levnější.

Dalším, neméně důležitým kritériem pro výběr dovolené je volba vhodného

termínu. Většina lidí si plánuje dovolenou v hlavní sezóně, tedy v červenci a srpnu. Je to přeci rozumné, vždyť jsou prázdniny, děti mají volno ve škole a je téměř jisté, že vyjde i pěkné počasí. Na druhou stranu člověk musí počítat s tím, že na dovolenou v tu dobu pojedou spousta lidí a cesta se tak nejspíš protáhne, na pláži může být trochu přeplněno a za ubytování zaplatíte mnohem vyšší cenu, než když pojedete mimo hlavní sezónu. Proč tedy nezkusit vyrazit mimo sezónu? Většina z nás si jistě položí logickou otázku, zda to není riziko a jestli vyjde hezké počasí. Nikdo nám počasí samozřejmě zaručit nemůže, ale v přímořských oblastech jsou teploty stabilní a v červnu a září se pohybují v průměru lehce pod 30°. Moře je, především v září, příjemně vyhřáté a pláže liduprázdné. A nejen to...mimosezónní ceny Vás příjemně překvapí.

Apartmány v severní Itálii Letní i zimní pobyty

www.italyholiday.cz • rezervace: info@italyholiday.cz • tel.: 739 228 768

GIRASOLE ZAJIŠŤUJE BEZPEČÍ V DOMÁCNOSTI POMOCÍ SOS TLAČÍTEK

Dostali jste se někdy do situace, že jste zůstali sami a nemohli si pomoci vlastními silami nebo pomoc Vám nebyla na blízku? Možná jsme to právě my, kteří Vám můžeme zajistit bezpečný život v domácnosti. Sdružení Girasole, z. s., které sídlí v Hustopečích poskytuje dvě registrované sociální služby, a to osobní asistenci a tísňovou péči. Tísňová péče je sociální služba, jejímž cílem je zajištění bezpečného života osob se sníženou soběstačností nebo zdravotními riziky. Uživateli této služby má k dispozici speciální telefon a SOS tlačítko

v podobě hodinek, které stiskne v případě nouze a my přivoláme potřebnou pomoc. Zavoláme rodině, blízkým, sousedům nebo přímo přivoláme složky IZS. SOS tlačítko uživatel může využít v situacích jako je zhoršení zdravotního stavu, pád v domácnosti, nevolnost nebo nezvaný host v domácnosti... Služba funguje 24 hodin denně včetně víkendu i svátků. Součástí této služby je jak SOS tlačítko pro přivolání pomoci v krizových situacích, tak i výjezd naší pohotovostní služby. Hustopečská tísňová péče je výjimečná v tom,

že dokážeme člověku nabídnout komplexní pomoc a podporu. Speciální telefon s SOS tlačítkem zapůjčujeme bezplatně a náklady na službu činí 150 Kč za měsíc. Více informací Vám můžeme poskytnout na telefonním čísle 775 246 954 nebo nás naleznete na internetových stránkách www.girasole.cz. Také se můžete osobně dostavit do kanceláře v Hustopečích na ulici Hybešova 5 (v budově polikliniky). V případě zájmu Vám také můžeme přijet ukázat přístroj přímo do Vaší domácnosti.

Ivana Kronovetová, DiS. (Girasole, z. s.)

Společenská kronika

JUBILEA

Všem jubilantům přejeme vše nejlepší a mnoho zdraví do dalších let

duben

- 70 let Kašubová Věra, ul. Ořechová
Střelská Ludmila, ul. Sportovní
Černý František, ul. Masarykova
65 let Brhelová Zdeňka, ul. Sportovní
Valouchová Katarína, ul. Svobody
60 let Kaňa František, ul. Úlehlova
Bilská Květoslava, ul. Ořechová

květen

- 75 let Čápková Anna, ul. Lipová
65 let Florusová Vojtěška, ul. Úlehlova
60 let Pazderová Jarmila, ul. Mlýnská

červen

- 80 let Košťál Antonín, ul. Lužní
Šošková Eva, ul. Mlýnská
70 let Krátký Milan, ul. Anenská
60 let Miková Vlasta, ul. Sportovní
Stanislav Morávek, ul. Lužní

Žádáme občany, kteří si nepřejí zveřejnění svých osobních údajů ve zpravodaji, aby to nahlásili na obecním úřadě nebo na telefonním čísle 519 324 502. Děkujeme.

ÚMRTÍ

Rozloučili jsme se s občany:

březen

- Ducháček Cyril, ul. Anenská
Sobotka Bohuslav, ul. Ořechová
Bartolšicová Marie, ul. Úlehlova

duben

- Kosíková Marie, ul. Ořechová
Pochylá Jaroslava, ul. Anenská

květen

- Hubáček Otto, ul. Lipová
Šimík Jaroslav, ul. Na Trkmance

NAROZENÍ

březen

Blahopřejeme manželům Buchtovým z ulice Masarykovy k narození syna Bruna.

duben

Blahopřejeme manželům Faltýnkovým z ulice Ovčáčky k narození syna Jiřího.

květen

Blahopřejeme manželům Gubaňovým z ulice Masarykovy k narození dcery Rozárie.
Blahopřejeme manželům Krátkým z ulice Svobody k narození syna Štěpána.

Obec Ladná Vás srdečně zve
16. srpna 2019 od 20. 00 hod. na

„Večer s Čtyřlístkem“

v parku Rasovna

Klub nejen pro důchodce **Program září - prosinec**

4. 9.	„Na slovíčko s paní starostkou“
11. 9.	Předhodovní pečení
25. 9.	Povídání o letošních hodech
2. 10.	Výlet na kolech do Lednice
9. 10.	Kavárnička s L. Novotným - ornitologie
16. 10.	Zeleninové saláty - ochutnávka
23. 10.	Státní svátek České republiky
30. 10.	„Dušičkový čas“
6. 11.	Kavárnička s p. Vošvrdou o kamínkách
13. 11.	Cafe Industry - Lenka Uhrová St.Břeclav
20. 11.	Vaření z brambor a cukety - ochutnávka
4. 12.	Mikuláš
11. 12.	Kavárnička s paní P.Uhrovou - ruční práce
26.12.	Štěpánský výlet na Janohrad
27.12.	Silvestr - ukončení roku

Setkání probíhají vždy ve středu od 15.00 hod. ve foyeru sportovní haly

Srdečně všechny zveme